Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

THE ORTHODOX OBSERVER

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΒΑΝΣΤΟΝ — Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου Μιχαὴλ	3
ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ Σχολικοῦ ἔτους — Πηγαὶ ὕδατος ζῶντος — Γραφεῖον Ἐφήβου Νεολαίας — Κύπρος — Retreats)	4
Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ — Ἀρχιμ. Εὐσεβίου Παπαστεφάνου	6
ΟΙΚΟΥΜΕΝΕ	7
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ (Αἱ ἐξετάσεις ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων)	8
ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ (Ἀρχιεπισκοπὴ — Γραφεῖον Ἑλληνικῆς Παιδείας — Γραφεῖον Νεολαίας — Ἀκαδημία Ἁγίου Βασιλείου — Κοινοτικὰ — Εἰς ἄλλας Κοινότητας — Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν)	12
ΟΙ ΜΙΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ — Δ. Ι. Κωνσταντέλου	14
ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΕΠΙΚΡΙΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ	15
SIMON SON OF JONAS LOVEST THOU ME? By Rev. Peter M. Kalellis	16
I AM A GREEK ORTHODOX .... By Nicholas D. Typaldos	17
BOOKS FOR BROOKLINE ..... By Rev. Dean T. Andrews	19
G.O.Y.A.: THE HOPE FOR THE FUTURE OF OUR CHURCH (A Short Report by Ernest Villas, Chairman of the National Council of G.O.Y.A. — A Speech by Rev. Spyridon Coutros)	21
ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΜΑ·Ι·ΟΥ ΑΚΑΔΗΜ. ΑΓ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	22

July 4th

"We hold these truths to be sacred and undeniable; that all men are created equal and independent, that from that equal creation they derive rights inherent and inalienable, among which are the preservation of life, and liberty, and the pursuit of happiness . . ."

THOMAS JEFFERSON

Original draft for the Declaration of Independence.

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ Κ'. ΙΟΥΛΙΟΣ—JULY, 1954 ΑΡΙΘΜΟΣ 412

The Greek Archdiocese reprinted a valuable book

"THE GREEK ORTHODOX CATECHISM"

FOR PRIESTS, TEACHERS, STUDENTS AND PARENTS

By the Rev. CONSTANTINE N. CALLINICOS

More than thirty years ago, the Rev. Constantine N. Callinicos wrote a manual of instruction on the GREEK ORTHODOX FAITH, Moral and Greek Orthodox Worship.

This Catechism has been out-of-print for many years and its lack has been felt whenever English-speaking Orthodox communicants needed an authoritative manual

The Reverend Callinicos in the first part analyzes the Nicene Creed and the Holy Sacraments in 67 questions and answers.

The second part of his Catechism deals with every Christian's morals and behavior. The thirty-nine questions and answers analyze the Ten Commandments and the Sermon on the Mount.

The third part deals almost entirely with worship and ceremonies. The forty-eight questions and answers deal with the Lord's Prayer, various other types of prayer, public worship, the various rites and ceremonies of the Greek Orthodox Church. A large section is devoted to analyzing the Divine Liturgy. The total 156 questions and answers included in this Catechism are detailed, accurate, and easily understood by high school students as well as by adults.

GET YOUR COPIES IN TIME. This Catechism is one more step in the publishing plans of the Greek Orthodox Archdiocese of North and South America to make available once again valuable out-of-print books in English on the Greek Orthodox Religion.

Sold for $1.00 by GREEK ORTHODOX ARCHDIOCESE OF NORTH AND SOUTH AMERICA, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y. Tel. TRafalgar 9-2060.

TAYLOR & SHAWAH CO.

Manufacturers

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ
ΑΜΦΙΑ ΚΑΙ ΣΚΕΥΗ

Ecclesiastical Metalware
Repairing and Refinishing of Metals
Gold, Silver, Chrome Plating
Pulpits, Pews,, Lecturns, Stained Glass
Complete Ikonostasis
Oil on Canvas Ikons
Vestments
Vestment Materials
Vestment Accessories
Choir Gowns

Beautiful Church Crystal Chandeliers

Ἑλληνικὸν Κατάστημα

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΕΡΖΟΓΛΟΥ, Ἰδιοκτήτης

42 East 21st Street, New York 10, N. Y.

Telephone: ALgonquin 4-4460

★

The only complete Orthodox Church Goods Organization serving the Orthodox Churches in America

THE ORTHODOX OBSERVER

•

Established 1934

VOL. XX JULY 1954 NO. 412

A monthly record of the News, the Work and the Thought of the Greek Orthodox Church in America.

Editor:
EMM. HATZIEMMANUEL

THE ORTHODOX OBSERVER is published monthly by the Greek Archdiocese Publications Assocation, at Garrison, N. Y.

"Reentered as second class matter May 21, 1953, at the Post Office at Garrison, N. Y., under the Act of March 3, 1879."

SUBSCRIPTIONS in the United States: For one year $3.00 — for two years $5.00.

Other Countries $3.50 per year.
25 Cents a copy.

Contributions and News deadline for THE ORTHODOX OBSERVER is the 25th day of the month for issue dated the following month.

CHANGE OF ADDRESS AND RENEWAL ORDERS are to be sent to: Orthodox Observer, St. Basil's Academy, Garrison, N. Y.; or: Greek Archdiocese, 10 East 79th Street, New York, N. Y.

Please allow one month for changes of address and renewal orders to become effective.

To insure accuracy of changes of address, please include present address together with your new address.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΒΑΝΣΤΟΝ

Ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Κου ΜΙΧΑΗΛ

Ἐπίκειται ἡ σύγκλησις τοῦ συνεδρίου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν. Θὰ συνέλθῃ τοῦτο, ὡς γνωστόν, εἰς τὸ Ἔβανστον, προάστειον τοῦ Σικάγου. Θὰ διαρκέσουν δὲ αἱ ἐργασίαι του ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαπενθήμερον, ἤτοι ἀπὸ τῆς 15ης μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Εἰς τὸ συνέδριον αὐτὸ θὰ μετάσχουν καὶ ἀντιπρόσωποι ὁλοκλήρου τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Θὰ ἀντιπροσωπευθοῦν καὶ τὰ τέσσαρα ἀρχαῖα Πατριαρχεῖα τῆς Ἀνατολῆς, προεξάρχοντος τοῦ Οἰκουμενικοῦ, ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λεγόμεναι Ἐθνικαί, αὐτοκέφαλοι δὲ Ἐκκλησίαι. Εἶναι λυπηρὸν ὅτι, ὅπως ἔχουν τὰ πράγματα σήμερον, δὲν θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ μετάσχουν καὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ρωσσικοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας, μολονότι, βεβαίως, θὰ παραστοῦν καὶ Ρῶσσοι ἀντιπρόσωποι κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, ἐκπροσωποῦντες ὅμως τὰς ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ ἐκκλησιαστικὰς ὁμάδας τὰς διατελούσας ὑπὸ τοὺς Σεβασμιωτάτους Λεόντιον, Ἀναστάσιον καὶ Ἑρμογένην.

Ἡ σύγκλησις τοῦ συνεδρίου τοῦ Ἔβανστον ἀποτελεῖ μέγα γεγονὸς παγκοσμίου σημασίας. Θὰ ἀντιπροσωπευθῇ εἰς αὐτὸ τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ συνόλου τῆς Χριστιανωσύνης. Ὁλόκληρος ἡ Ὀρθοδοξία καὶ ὁ Προτεσταντισμός. Δὲν θὰ ἀντιπροσωπευθῇ, δυστυχῶς, μόνον ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία. Ὅπως δὲν ἀντεπροσωπεύθη καὶ εἰς τὰ προηγούμενα μέχρι τοῦδε συνελθόντα παραπλήσια συνέδρια τῆς Λωζάννης, τοῦ Ἐδιμβούργου, τοῦ Ἀμστερνταμ, τοῦ Λύντ. Ὅτι ὅμως καὶ ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ Ἐκκλησία δὲν παραμένει ἀπαθὴς ἐνώπιον τῆς παγχριστιανικῆς αὐτῆς κινήσεως, ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι κατὰ τὰ δύο, ὡς ἄνω, τελευταῖα συνέδρια ἀπέστειλε παρατηρητάς.

Τὸ γενικὸν θέμα, μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἀσχοληθῇ τὸ Συνέδριον τοῦ Ἔβανστον εἶναι: «Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἡ ἐλπὶς τοῦ κόσμου». Πρόκειται, βεβαίως, περὶ θέματος δογματικοῦ. Μὲ θέματα δὲ τοιαῦτα δογματικῆς φύσεως ἠσχολήθησαν καὶ τὰ προηγούμενα συνέδρια, εἰς τὰ ὁποῖα ἐπίσης μετέσχον ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὅμως πρόκειται περὶ θεμάτων φύσεως δογματικῆς ἐπιτρέπεται νὰ ἀντιπροσωπεύεται εἰς συνέδρια τοιαῦτα ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἡ πιστεύουσα καὶ οὖσα ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία, ὅπως ὁμολογοῦμεν εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως; Βεβαίως ἐπιτρέπεται. Ὅπως ἄλλως τε ἔγινε καὶ μέχρι τοῦδε. Τί ἔγινε μέχρι τοῦδε;. Εἰς τὰς ὡς ἄνω μνημονευθείσας πόλεις συνεκλήθησαν παρόμοια συνέδρια, εἰς τὰ ὁποῖα παρεκάθησαν καὶ ἀντιπρόσωποι σχεδὸν ἁπάσης τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἔλαβον οὗτοι μέρος εἰς τὰς συζητήσεις. Ἦκουον μὲ πνεῦμα κατανοήσεως τὰς γνώμας τῶν Διαμαρτυρομένων ἀντιπροσώπων ἐφ' ὅλων τῶν θεμάτων τῶν ἀπασχολησάντων τὰ ἐν λόγῳ συνέδρια. Καὶ διετύπωναν σαφῶς καὶ εἰλικρινῶς τὴν Ὀρθόδοξον ἄποψιν ἐπὶ τῶν διαφόρων σημείων τῶν συζητουμένων θεμάτων. Δὲν ἔγινε, μέχρι τοῦδε, εἰς τὰ συνέδρια αὐτὰ οὐδεμία ἀπολύτως ὑποχώρησις ἐκ μέρους τῶν Ὀρθοδόξων ἀντιπροσώπων. Οὔτε ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ. Ἀλλ' οὔτε πρόκειται νὰ γίνῃ. Διότι ἐπαναλαμβάνομεν καὶ τονίζομεν καὶ πάλιν, ὅτι ὁμολογοῦμεν καὶ πιστεύομεν ὅτι εἴμεθα ἡ Μία Ἁγία Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως. Ὅτι κατέχομεν ἀνόθευτον καὶ καθαρὰν τὴν θείαν ἀποκάλυψιν τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ ἡμῶν Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ παραδοθεῖσαν εἰς ἡμᾶς παρὰ τῶν Ἀποστόλων τοῦ Σωτῆρος, διὰ τῶν πατέρων καὶ διδασκάλων τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν καὶ δέκα τοπικῶν συνόδων τῶν ὀκτὼ πρώτων αἰώνων.

Εἴμεθα ἡ Ὀρθοδοξία. Εἴμεθα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Εἴμεθα ἡ Ἐκκλησία, ποὺ ἤρχισε τὴν σταδιοδρομίαν της κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς. Ἀπὸ τότε μέχρι σήμερον οὐδεμία διακοπὴ ἐσημειώθη εἰς τὸν ροῦν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. Αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν διακηρύττει ἡ ἱστορία. Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὁ Σωτήρ μας, ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἀκολουθοῦν οἱ δώδεκα ἀπόστολοι καὶ τὸ σκεῦος τῆς ἐκλογῆς, ὁ Παῦλος. Ἐν συνεχείᾳ ἔρχονται οἱ ἀποστολικοὶ πατέρες, ἔπειτα οἱ ἀπολογη-

ταὶ καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ μεγάλοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι ἀπὸ τοῦ Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, τοῦ στύλου τῆς Ὀρθοδοξίας, μέχρι τοῦ τελευταίου δογματικοῦ πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ. Ἔχει ἤδη ἐμφανισθῇ, πολὺ πρὸ τῆς ἐποχῆς του, εἰς τὸ προσκήνιον τῆς παγκοσμίου ἱστορίας ἡ Ἑλληνοχριστιανικὴ Βυζαντινὴ Αὐτοκρατορία. Εἰς τοὺς κόλπους της ἐξεκολάφθησαν τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ συνῆλθον αἱ σύνοδοι αἱ οἰκουμενικαὶ καὶ τοπικαί, ποὺ καθώρισαν τὰ πιστευτέα καὶ πρακτέα. Αὐτὰ δὲ καὶ κατέχομεν μέχρι τῆς σήμερον, καὶ θὰ τὰ κατέχωμεν μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος ὡς πίστιν καὶ παράδοσιν. Ἀπὸ τὴν ἕδραν τῆς αὐτοκρατορίας, τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἠκτινοβόλησε τὸ φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας ἁπανταχοῦ τοῦ τότε κόσμου. Αὐτῆς τῆς πίστεως καὶ παραδόσεως εἴμεθα οἱ ἀντιπρόσωποι ὅσοι ὁμιλοῦμεν εἰς τὰ ὡς ἄνω συνέδρια ἐξ ὀνόματος τῆς Ὀρθοδοξίας εἴτε εἴμεθα Ἕλληνες, εἴτε Ρῶσσοι, Σῦροι, Οὐκρανοί, Καρπαθορῶσσοι, Ρουμᾶνοι, Βούλγαροι, καὶ Ἀλβανοί. Τῆς πίστεως αὐτῆς καὶ παραδόσεως εἴμεθα οἱ ἄγρυπνοι φρουροὶ καὶ φύλακες.

Εἰς τὰ συνέδρια, ποὺ ἔγιναν μέχρι τοῦδε, καὶ εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Ἑβανστον, ποὺ πρόκειται νὰ γίνῃ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ὁ ρόλος τῶν Ὀρθοδόξων ἀντιπροσώπων εἶναι διαφωτιστικός. Ὅπως εἰς τὸ παρελθόν, οὕτω καὶ τώρα θὰ εἴπωμεν ἐλευθέρως, σαφῶς καὶ εἰλικρινῶς τὰς γνώμας μας ἐπὶ τῶν θεμάτων τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ συζητηθοῦν. Εἶναι τοῦτο ἐπίμεπτον; Καθόλου μάλιστα. «Ἐπαγωνιζόμενοι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει», ὀφείλομεν νὰ εἴμεθα πάντοτε «ἕτοιμοι πρὸς ἀπολογίαν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ἡμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν ἡμῖν ἐλπίδος». Ἡ Ὀρθόδοξός μας Ἐκκλησία εἶναι ἡ μόνη ποὺ ποτὲ δὲν ἔκαμε μέρος τῆς γενικῆς, τρόπον τινά, πολιτικῆς της τὴν ἀπόσπασιν χριστιανῶν διὰ συστηματικοῦ προσηλυτισμοῦ. Οὔτε δὲ καὶ εἰς τὸ μέλλον πρόκειται νὰ τὸ κάμῃ. Διότι φρονεῖ δικαίως καὶ ὀρθῶς ὅτι πᾶς προσηλυτισμὸς μεταξὺ χριστιανῶν ἀντιστρατεύεται εἰς τὸν νόμον τῆς ἀγάπης. Δίδει, ὅμως, λόγον μετὰ προθυμίας καὶ εὐχαριστήσεως εἰς πάντα ζητοῦντα τοιοῦτον καὶ ἀποροῦντα ἐπὶ ὡρισμένων σημείων τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ταυτοχρόνως προσεύχεται ἐκτενῶς εἰς πᾶσαν θείαν λειτουργίαν «ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως». Προσεύχεται καὶ πιστεύει ὅτι μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου θὰ διαφωτισθοῦν ἅπαντες οἱ χριστιανοὶ καὶ θὰ γίνουν ἕν, μὲ κεφαλὴν τὸν Σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα ἀποτελέσουν τὴν Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ

Ἡ κατὰ τὸν Ἰούνιον λῆξις τῶν μαθημάτων τῶν σχολείων μας, ἀποτελεῖ εὐκαιρίαν ἀνασκοπίσεως τοῦ ὅλου ἐκπαιδευτικοῦ μας ἔργου καὶ κατὰ συνέπειαν εὐκαιρίαν μορφώσεως συγκεκριμένης περὶ τῆς προόδου του γνώμης. Τόσον τὸ γραφεῖον τῆς Κατηχητικῆς Παιδείας τῆς Ἱερᾶς μας Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅσον καὶ τὸ γραφεῖον τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, θὰ εἶναι εἰς θέσιν ἐντὸς ὀλίγου νὰ μᾶς δώσουν τὰ ἀποτελέσματα τῆς δημιουργικῆς αὐτῆς ἀνασκοπίσεως, εἰς τὰ ὁποῖα τὸ ἐκπαιδευτικὸν σχέδιον τοῦ ἑπομένου σχολικοῦ ἔτους θὰ στηριχθῇ. Πρὸς τὸ παρὸν ὑπ' ὄψιν ἔχομεν τὰς ἐπιτυχεῖς ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων ἐξετάσεις τῶν μαθημάτων τοῦ ἑνὸς τῶν ἱδρυμάτων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, περὶ τῶν ὁποίων γράφομεν εἰς ἄλλην στήλην, ὡς καὶ τὴν θαυμασίαν εἰσήγησιν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἱδρύματος τούτου. Ἐκ τούτων διεπιστώσαμεν δύο τινὰ σχετικῶς μὲ τὴν ἑστίαν καὶ τὸ ἐργαστήριον τοῦτο τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν μας ἰδεωδῶν. Πρῶτον, ὅτι ἡ ἐκτίμησις τῆς ὁμογενείας πρὸς τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας συνεχῶς αὐξάνει καὶ ἡ διάθεσις ὑποστηρίξεώς της γίνεται μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ἰσχυροτέρα καὶ δεύτερον, ὅτι τὸ ἵδρυμα τοῦτο ἔδωσε τὰ πρῶτα σημεῖα ὡριμότητος, ἐφ' ὅσον διὰ τοῦ προσωπικοῦ του διεῖδεν, ὅτι ὁ προορισμός του δὲν ἐξαντλεῖται μόνον μὲ τὴν εὐσυνείδητον ἐκτέλεσιν τῆς διδασκαλίας διὰ τὴν ἀγωγὴν τῶν τροφίμων του, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς συμβολῆς του εἰς τὴν Κατηχητικὴν προσπάθειαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ διδακτικὸν καὶ διαφωτιστικὸν αὐτῆς πρόγραμμα.

ΠΗΓΑΙ ΥΔΑΤΟΣ ΖΩΝΤΟΣ

Ὁ ἐμβαπτισμὸς τῶν τέκνων μας εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τὴν γνῶσιν τῆς προγονικῆς μας γλώσσης, δὲν ἐπιτυγχάνεται μόνον μὲ τὴν συγκεκριμένην προσπάθειαν ποὺ καταβάλλεται κατὰ τὰς τακτὰς ὥρας τῆς σχολικῆς ἐκπαιδεύσεως. Πιθανὸν ἀκόμη καὶ καταστροφὴ νὰ ἐπιτελῆται εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παιδιῶν μας κατὰ τὴν εἰς τὰ σχολεῖα διδασκαλίαν ἐάν, ὡς συμβαίνῃ πολλάκις, ὁ διδάσκαλος ἢ ἡ διδασκάλισσα δὲν εἶναι πρόσωπον βαθυτάτης πίστεως καὶ ἐνσυνειδήτου χριστιανικῆς ζωῆς, ὡς ἐπίσης πρόσωπον συγκινούμενον ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὑψηλοῦ πολιτισμοῦ, τοῦ ὁποίου μέσον ἐκφράσεως ἀποτελεῖ ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα. Ἡ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς πίστεώς μας μόρφωσις τῶν τέκνων μας, εἶναι ἔργον συνεχὲς καὶ ἐπίμονον τοῦ πιστοῦ καὶ ἐνθουσιώδους διδασκάλου ἢ διδασκαλίσσης κατὰ τὰς σχολικὰς ὥ-

ρας καὶ ἡμῶν τῶν ἰδίων κατὰ τὰς ὑπολοίπους ὥρας, ποὺ τὸ παιδὶ εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐπιρροήν μας. Κατὰ συνέπειαν ἡ ἰδική μας εὐθύνη δὲν εἶναι μικροτέρα τῆς εὐθύνης τῶν διδασκάλων, διότι ἡ Ἑλληνοχριστιανικὴ ἐκπαίδευσις δὲν εἶναι, οὐδὲ σχέσιν ἔχει, μὲ τὴν τεχνικὴν ἢ μηχανικὴν γνῶσιν. Πεδίον δράσεως ἔχει τὴν θέλησιν καὶ τὸν συναισθηματικὸν κόσμον τοῦ παιδιοῦ. Καὶ τὴν θέλησιν καὶ τὸν συναισθηματικὸν κόσμον τοῦ παιδιοῦ δύναται, ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν, νὰ ἐπηρεάσῃ ἡ ἰδική μας συμπεριφορὰ καὶ διαγωγή. Διὰ τοῦτο κατὰ τὸ διάστημα τοῦ θέρους, ὁπότε τὸ παιδὶ δὲν ἔχει σχολεῖον καὶ στρέφεται διὰ νὰ ἀντλήσῃ καὶ πλουτίσῃ τὴν πνευματικήν του πεῖραν ἀπὸ ἡμᾶς, πρέπει νὰ φιλοδοξήσωμεν νὰ προσφέρωμεν εἰς αὐτὸ «ὕδωρ ζῶν». Διὰ νὰ προσφέρωμεν ὅμως «ὕδωρ ζῶν», εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνωμεν οἱ ἴδιοι πηγαὶ ὕδατος ζῶντος. Τοῦτο δὲ θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν διὰ τῆς ἐντόνου προσευχῆς, τοῦ τακτικοῦ ἐκκλησιασμοῦ καὶ τῆς συμμετοχῆς μας εἰς τὴν μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΦΗΒΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Τὸ ὑπεύθυνον ἔργον τῆς καθοδηγήσεως τῶν Κοινοτικῶν ὁμάδων τῆς ἐφήβου νεολαίας μας εὑρίσκεται εἰς χεῖρας τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἥτις διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἰδικοῦ της γραφείου, Κου Ν. Ἡλιοπούλου, ἐπιτελεῖ μίαν θαυμασίαν ἐργασίαν. Μέρος τῆς ἐργασίας αὐτῆς διαφαίνεται εἰς τὸν ὁδηγητικὸν πίνακα, ὅστις ἐστάλη τελευταίως εἰς τὰς Κοινότητας καὶ διὰ τοῦ ὁποίου τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῶν στελεχῶν ἐφήβου νεολαίας τῶν Κοινοτήτων, ἕνα πλῆρες καὶ καλῶς προπαρασκευασμένον πρόγραμμα ἐργασίας δι' ὁλόκληρον τὸ σχολικὸν ἔτος 1954—1955. Ἡ ἔγκαιρος ἀφ' ἑνὸς ἀποστολὴ τοῦ προγράμματος τούτου καὶ τὸ μετὰ τόσης ἐπιμελείας καταρτισθὲν περιεχόμενον αὐτοῦ θὰ λύσουν ἀσφαλῶς τὸ μεγαλείτερον πρόβλημα ποὺ ἀντιμετωπίζουν συνήθως οἱ ὑπεύθυνοι τῆς ἀγωγῆς τῶν ἐφήβων: Τὸ πρόβλημα τῆς προγραμματισμένης ἐργασίας. Πρέπει πάντως νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν, ὅτι ὁ μόχθος τοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἐν λόγῳ γραφείου καὶ τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ διὰ νὰ καταρτίσουν τὸν πίνακα τοῦτον τῶν θρησκευτικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, κοινωνικῶν καὶ ἀθλητικῶν δραστηριοτήτων τῶν ἐφήβων μας διὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος, θὰ μείνῃ ἀδικαίωτος, ἐφ' ὅσον οἱ ἱερεῖς μας, ὡς πνευματικοὶ ἐπόπται καὶ ὁδηγοὶ κάθε κοινοτικῆς ἐργασίας, ὡς καὶ τὰ ὁδηγητικὰ στελέχη τῆς ἐφήβου νεολαίας δὲν ἐνδιαφερθοῦν νὰ τὸν ἀξιοποιήσουν κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον. Ἰδιαιτέρα προσοχὴ θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ δοθῇ εἰς ὅ,τι τὸ πρόγραμμα ὀνομάζει "one day leadership course" καὶ τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ὀργάνωσις μιᾶς εὐκαιρίας συναντήσεως τῶν στελεχῶν τῆς ἐφήβου νεολαίας διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν σκέψεων καὶ διὰ τὴν συνειδητοποίησιν τῆς εὐθύνης τοῦ ὑψηλοῦ ἔργου τὸ ὁποῖον τοὺς ἐνεπιστεύθησαν.

ΚΥΠΡΟΣ

Δὲν εἶναι μόνον παγκύπριον τὸ αἴτημα, ἀλλὰ καὶ πανελλήνιον, τῆς Ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς γενετείρας μας Ἑλλάδος. Δὲν εἶναι μόνον ἀξίωσις τοῦ ἀνθρωπίνου δικαίου, ἀλλὰ καὶ τοῦ Θείου ἡ ἀποκατάστασις δικαιοσύνης στοιχειώδους, ὡς πρὸς τὴν πολιτικὴν κατάστασιν τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν μας. Ὅλοι μας καταφερόμεθα εὐκαίρως καὶ ἀκαίρως κατὰ τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος. Ἀλλὰ μήπως καὶ ἡ Μεγάλη Βρεταννία μὲ τὴν πείσμονα ἄρνησίν της ὅπως ἀποδώσῃ τὴν ἐλευθερίαν εἰς τὴν Κύπρον δὲν ἔχει δημιουργήσῃ παραπέτασμα σιδηροῦν; Ὅ,τι εἶναι κακὸν διὰ μίαν χώραν οἱανδήποτε, παύει ἆρά γε νὰ εἶναι τοιοῦτον καὶ δι' ἄλλην; Ἢ μήπως ἡ συγκράτησις τῆς Κύπρου εἰς τὰς ἀποικίας τῆς Μεγάλης Βρεταννίας πρόκειται νὰ σταματήσῃ τὴν παρακμήν της; Οἱ μῦλοι τοῦ Θεοῦ ἀλέθουν. Πολὺ τὴν συνηθίζουν τὴν ἔκφρασιν αὐτὴν οἱ Ἄγγλοι. Ἂς τὴν ἔχουν ὑπ' ὄψιν καὶ ἐν προκειμένῳ.

RETREATS

Φροντιστήρια πνευματικῆς ζωῆς. Μὲ αὐτὰς τὰς τρεῖς λέξεις θὰ ἠμπορούσαμεν ν' ἀποδώσωμεν τὴν ἀγγλικὴν λέξιν Retreat. Ἀποτελοῦν αὐτὰ τὰ φροντιστήρια ἀνάγκην τῆς ψυχῆς, δίψαν τῆς ψυχῆς. Βαθύτατα αἰσθάνεται κάθε θρησκεύουσα ψυχὴ τὴν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνάγκην τῆς ἀπομονώσεως πρὸς πνευματικὴν περισυλλογήν. Ἀποτελοῦν δὲ τὰ retreats τῆς ψυχῆς τὴν ἀνάπαυσιν, τὰς διακοπάς. Ὅπως ἔχει ἀνάγκην τὸ σῶμα τοιαύτης ἀναπαύσεως, τοιουτοτρόπως καὶ ἡ ἀθάνατος ψυχή μας. Ἡ νεολαία μας θρησκεύουσα, κατὰ μέγα μέρος, συνειδητῶς ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην τῆς ὀργανώσεως τοιούτων φροντιστηρίων πνευματικῆς ζωῆς. Τοιαῦτα δὲ ἔγιναν μέχρι τοῦδε μὲ μοναδικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὴν Οὐασιγκτῶνα, τὸ Ντητρόϊτ καὶ τὴν Βοστώνην. Ἡ ἐπιτυχία δὲ ποὺ ἔστεψε τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα, ἀποτελοῦν ἐγγύησιν ἀσφαλεστάτην, ὅτι θὰ συνεχισθῇ ἡ προσπάθεια αὐτή. Καὶ πρέπει. Διότι εἰς αὐτὰ τὰ «φροντιστήρια τῆς πνευματικῆς ζωῆς» θὰ καλλιεργηθοῦν αἱ ἀρεταὶ καὶ τὰ μάλιστα ἀξιοσύστατοι συνήθειαι τῆς προσευχῆς καὶ τῆς μελέτης τῶν Γραφῶν καὶ τοῦ ἐνδιαφέροντος πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας. Ὅταν δὲ ἀποκτήσωμεν πολλὰς λεγεῶνας, εἰ δυνατόν, χριστιανῶν προσευχομένων, μελετώντων τὰς Γραφὰς καὶ μετεχόντων τῆς μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας, τότε, ἀναμφισβητήτως, αἱ κοινότητές μας θὰ εἶναι πολὺ περισσότερον ἀποδοτικαὶ εἰς συνεργασίαν, εἰς ἀγάπην, εἰς φιλαλληλίαν, εἰς φιλαδελφίαν.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ
ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ὑπὸ Ἀρχιμ. ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΠΑΠΑΣΤΕΦΑΝΟΥ
Ann Arbor, Mich.

Μολονότι ὁ Θεάνθρωπος ἵδρυσε μίαν Ἐκκλησίαν καὶ δι' αὐτῆς ἠθέλησε νὰ ἑνώσῃ πάντας τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ Ὄνομά Του, ὅμως σήμερον οἱ ἀποτελοῦντες τὸ σύνολον τῶν πιστευόντων στεροῦνται αὐτῆς τῆς ἑνότητος. Βεβαίως οἱ Προτεστάνται ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἶναι μία, ἀποτελουμένη ἐκ πάντων τῶν πιστῶν τῶν ποικίλων ἀποχρώσεων. Ἀλλὰ μόνον κατὰ θεωρίαν δύνανται πᾶσαι αἱ Χριστεπώνυμοι κοινωνίαι νὰ ἀποτελοῦν τὴν μίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν. Ἡ ὠμὴ πραγματικότης διαψεύδει καὶ ἄρδην ἀνατρέπει τὴν περὶ ἑνότητος τῆς Ἐκκλησίας ἄποψιν τῶν Προτεσταντῶν, τουτέστιν, ὅτι αἱ διάφοροι ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίαι εἶναι ἰσόκυροι κλάδοι τῆς μιᾶς ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας. Καὶ αὐτοὶ οἱ Προτεστάνται ἤρχισαν νὰ ὁμολογοῦν ἐπισήμως διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου τῶν Ἐκκλησιῶν τὴν ἔλλειψιν οὐσιαστικῆς ἑνότητος. Ἀναγνωρίζουν πλέον τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῆς διαιρέσεως, ἥτις τείνει νὰ ἐξασθενήσῃ τὴν σωτήριον μαρτυρίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐντὸς ἑνὸς κόσμου, ὅστις ἀτενίζει μίαν κρίσιν ἄνευ προηγουμένου εἰς τὴν ἀνθρωπίνην ἱστορίαν. Ἐπιζητοῦν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον στεροῦνται, ἤτοι πρακτικῆς καὶ οὐσιαστικῆς ἑνότητος. Ἐπιδιώκουν τὴν ἐπίτευξιν τῆς ὁρατῆς ἑνότητος, γενομένης ἀντιληπτῆς πλέον τῆς ἀληθείας ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε κρατοῦσα ἐκδοχὴ περὶ ἑνότητος οὐδόλως ἱκανοποιεῖ τὰ βαθύτερα αἰτήματα τῆς ἐποχῆς μας. Κλονίζεται βαθμηδὸν ἡ πεποίθησις τοῦ Προτεσταντισμοῦ εἰς τὴν περὶ μόνης τῆς ἀοράτου Ἐκκλησίας ἑνότητα καὶ σοβαραὶ ἀνησυχίαι ἀπασχολοῦν τὸν Προτεσταντικὸν κόσμον, ἰδίως δὲ σήμερον, ὁπότε ἡ ἀνθρωπότης διατρέχει τὸν ἔσχατον κίνδυνον ἐν ὄψει τῆς κατασκευῆς τῆς ὑδρογόνου βόμβας. Ἴσως νὰ συνέρχεται ὁ Προτεσταντισμὸς ἀπὸ τὴν μέθην τῆς ἀχαλινώτου ἐλευθερίας, τὴν ὁποίαν ἐδημιούργησεν ἡ Μεταρρύθμισις καὶ ἥτις ἐξαπέλυσε τὰς ἀκατασχέτους δυνάμεις τῆς διαιρέσεως καὶ ὑποδιαιρέσεως.

Ἀνυπολογίστου σημασίας τυγχάνει τὸ γεγονὸς τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Παγκοσμίου Συνεδρίου τῶν Ἐκκλησιῶν. Διατρανοῦνται τὸ πρῶτον ἡ καθολικὴ συναίσθησις τοῦ Προτεσταντισμοῦ ὡς πρὸς τὴν τραγικότητα τῆς διαιρέσεως ἥτις μαστίζει αὐτόν. Ἡ λεγομένη Οἰκουμενικὴ Κίνησις προφανῶς ἀφορᾷ κυρίως τὰς Προτεσταντικὰς Ἐκκλησίας, αἵτινες διαισθάνονταί πως ἐνοχήν τινα διὰ τὴν ὑφισταμένην διαίρεσιν. Διὰ τὴν Παπικὴν Ἐκκλησίαν οὐδόλως ὑφίσταται ζήτημα ἑνότητος δεδομένου ὅτι αὕτη δέχεται κατ' ἀρχὴν ὅτι ἡ ἐν Χριστῷ ἑνότης πάντοτε ὑπῆρχε ἀφ' ὅτου ἡ Ἐκκλησία ἱδρύθη καὶ νῦν ὑπάρχει ὡς πραγματικότης ἐν τῷ Ρωμαιοκαθολικισμῷ. Καὶ ἡ Ὀρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία θεωρεῖ ἑαυτὴν ὡς ἐνιαῖον Σῶμα τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, αὐθύπαρκτον καὶ ἀνεξάρτητον, μηδαμῶς χρῄζον τῆς κοινωνίας τῶν ἑτεροδόξων παραφυάδων διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῆς ἐννοίας τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἑνότητος.

Ἐν τούτοις ἡ Ὀρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν Παπικήν, συμπαθεῖ εἰς τὴν ἀνησυχίαν τοῦ Προτεσταντισμοῦ καὶ συγκινεῖται μὲ τὴν εἰλικρίνειαν τῶν προσπαθειῶν τούτου, ἰδίως δὲ ἀφ' ὅτου ἡ Ὀρθοδοξία παραμένει ξένη πρὸς τὰ ἱστορικὰ γεγονότα τῆς Μεταρρυθμίσεως καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀναφλεγέντα πάθη τῶν Παπικο-Προτεσταντικῶν σχέσεων. Ἡ Ὀρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία θλίβεται ἐπὶ τῇ διαιρέσει τῆς καθ' ὅλου Χριστιανωσύνης καὶ διαρκῶς εὔχεται ὑπὲρ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, προθυμοποιεῖται δὲ νὰ συνεργασθῇ διὰ τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ὑψηλοῦ καὶ θείου τούτου σκοποῦ. Οὐδόλως παραμένει ἀσυγκίνητος καὶ ἀδιάφορος εἰς τὰς πρὸς τοῦτο ἀποπείρας, παρ' ὅλον ὅτι αὕτη δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν κρατοῦσαν διαίρεσιν.

Διὰ τοῦτο ἀπεδέχθη ἡ Ὀρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία νὰ παραστῇ διὰ τῶν ἀντιπροσώπων της καὶ εἰς τὸ δεύτερον μετὰ τὸν Παγκόσμιον Πόλεμον Συνέδριον τῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπερ προσεχῶς λαμβάνει χώραν ἐν Ἑβανστον. Εἶναι ὅμως ἄξιον παρατηρήσεως τὸ γεγονός, ὅτι ἐκλήθη ἄνευ ἰδιαιτέρας τινὸς ἀναγνωρίσεως ἢ διακρίσεως, μᾶλλον δὲ ὡς ὁμότιμος μεταξὺ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν. Ἐδῶ προκύπτουν δυσκολίαι τινές. Θὰ ἔδει ἡ Ὀρθοδοξία νὰ παραστῇ δεχομένη τὴν ἴσην θέσιν μετὰ τῶν Προτεσταντικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ οὕτω νὰ ἐξισωθῇ μετ' αὐτῶν; Διὰ νὰ μὴ φανῇ δογματικὴ καὶ ἀποκλειστικὴ θὰ ἔδει νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς μίαν τοιαύτην ἐξίσωσιν, ἥτις ἀναμφιβόλως ἀντιβαίνει πρὸς τὴν ἱστορικὴν αὐτῆς συνείδησιν τὴν διακηρύττουσαν ὅτι αὕτη ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τυγχάνει ἡ μία, ἁγία, καθολικὴ, καὶ ἀποστολικὴ Ἐκκλησία; Οὐδεμία καταλείπεται ἀμφιβολία, ὅτι οἱ Ὀρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι δέον νὰ διασαφηνίσουν ἐπισήμως καὶ μετὰ παρρησίας νὰ ἐκφράσουν τὸ ἀκραιφνὲς τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν φρόνημα.

Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ὀφείλουν νὰ ἀρκεσθοῦν εἰς τὴν δογματι-

κῷ τῷ τρόπῳ ἐνάρθρωσιν τῆς ἀληθείας περὶ μοναδικότητος τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ὡς γνωστόν, ὁ δογματισμὸς καὶ αἱ ἀποκλειστικαὶ διεκδικήσεις εἶναι ἀποκρουστικαὶ εἰς τὰ ὦτα τῶν Προτεσταντῶν καὶ οὐδεμίαν τοὺς ἐμποιοῦν ἐντύπωσιν. Συνεπῶς τυγχάνει δυσχερὴς καὶ λεπτὴ ἡ θέσις τῶν Ὀρθοδόξων ἀντιπροσώπων. Ἴσως τὸ μόνον ὅπερ ἐνδείκνυται εἶναι νὰ διερμηνεύσουν τὸ γνήσιον τῆς Ὀρθοδοξίας πνεῦμα κατὰ τρόπον φανεροῦντα τὸ μοναδικὸν τῆς πνευματικῆς αὐτῆς ζωῆς. Ἄλλαις λέξεσι, σκόπιμον εἶναι νὰ ἀπέχουν τῶν Ὀρθοδόξων ὁμολογιῶν τῶν νεωτέρων χρόνων, αἵτινες καθιστοῦν, ὡς μὴ ὤφειλον, τὴν Ὀρθοδοξίαν νεκρὸν γράμμα καὶ οὐχὶ πνεῦμα. Ἡ ἁπλῆ ἐνάρθρωσις προτάσεών τινων ἢ ἄρθρων πίστεως ζημιοῖ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ παρερμηνεύει τὸν ἀληθῆ αὐτῆς χαρακτῆρα. Τὸ περιεχόμενον τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως δὲν καθορίζεται δι' ἀριθμήσεων καὶ προτάσεων, διότι Ὀρθοδοξία εἶναι κυρίως βίωμα, τοῦτο δὲ πρέπει νὰ βοηθήσωμεν νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ Προτεστάνται, ἐὰν θέλωμέν ποτε νὰ ἐκτιμήσουν τὰς διεκδικήσεις τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας. Ἡ Ὀρθόδοξος Καθολικὴ Ἐκκλησία εἶναι ἡ μία Ἐκκλησία, διότι ἐν αὐτῇ εὑρίσκεται ἡ ἑνότης τῆς πνευματικῆς ἐμπειρίας. Ἐν αὐτῇ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐλευθερία τοῦ λατρεύοντος πνεύματος, δηλονότι ἐντὸς τῶν πλαισίων μιᾶς ἱστορικῆς κοινωνίας λατρείας ἐχούσης ἀδιάκοπον καὶ ὀργανικὴν συνέχειαν μὲ τὸ παρελθόν.

Ἀνάγκη πᾶσα νὰ κατανοήσωμεν, ὅτι παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῶν δογματικῶν ὁμολογιῶν καὶ ἐγχειριδίων. Οἱ Προτεστάνται δὲν συγκινοῦνται μὲ δογματικὰς ἀποφάνσεις. Μόνον μὲ μίαν πνέουσαν καὶ ζωντανὴν θεολογίαν δυνάμεθα νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἐπισπάσωμεν τὴν σοβαρὰν προσοχὴν καὶ τὸν σεβασμόν των. Τὸ δόγμα δυνάμεθα νὰ διερμηνεύσωμεν ἀδογματικῶς, δηλαδὴ ὡς κατάφασιν τοῦ μυστικοῦ βιώματος καὶ οὐχὶ ὡς νεκρὸν γράμμα, καὶ ὡς ἔκφρασιν τῆς κοινῆς συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὐχὶ ἁπλῶς ὡς κέλευσμα τῶν ἐξωτερικῶν ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας. Διατὶ οἱ Ὀρθόδοξοι παρεξηγοῦμεν τὴν Ὀρθοδοξίαν;

Κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους ὁ βαθυστόχαστος θεολόγος Μπερδιάεφ διὰ τῆς δημιουργικῆς αὐτοῦ σκέψεως τὰ μέγιστα συνετέλεσεν ὥστε νὰ καταστῇ ἡ Ὀρθόδοξος θεολογία σεβαστὴ καὶ ἀξία προσοχῆς καὶ μελέτης. Ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπιτεύγματα τοῦ διασήμου τούτου Ὀρθοδόξου στοχαστοῦ, ὁ Καθηγητὴς Τίλλιχ παρατη-

(Συνέχεια εἰς τὴν 20ὴν σελίδα)

Ὡς δύναται νὰ διαπιστώσῃ κανείς, ἐκ τοῦ παραπλεύρως δημοσιευομένου ἀντιγράφου τῆς σφραγῖδος τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, ἡ Ἑλληνικὴ λέξις «Οἰκουμένη» στεφανώνει τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ σταυροῦ, τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς συμβολίζει τὴν Ἐκκλησίαν. Ἡ λέξις «Οἰκουμένη» παράγεται, ὡς γνωστόν, ἀπὸ τὴν λέξιν «οἶκος» καὶ ἀναφέρεται εἰς ὅλην τὴν κατοικουμένην γῆν. «Οἰκουμενικὰς »καλοῦμεν τὰς συνόδους τῆς Ἐκκλησίας μας, εἰς τὰς ὁποίας ἀντιπρόσωποι τῶν κατὰ τόπους Ἐκκλησιῶν τῆς Μιᾶς Ἁγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας διετύπωσαν εἰς κανόνας καὶ ὅρους τὸ περιεχόμενον τῆς ἁγίας μας πίστεως. «Οἰκουμενικὸς» εἶναι ἐπίσης ὁ τίτλος τὸν ὁποῖον φέρει, ἀπὸ τοῦ 5ου αἰῶνος, ἡ Α.Π. ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως διότι: «τῆς κατὰ Κωνσταντινούπολιν τῶν Ὀρθοδόξων Καθολικῆς Ἐκκλησίας τὴν προεδρίαν πιστεύεται, οὐδὲν δὲ ἧττον καὶ τῆς Οἰκουμένης ἁπάσης». (Θεοδώρητος Κύρου)

Τὰς λέξεις «Οἰκουμένη» καὶ «Οἰκουμενικὸς» (Oikoumene – Ecumenical) χρησιμοποιοῦν σήμερον οἱ περὶ τὴν κίνησιν τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, διὰ νὰ ἐμφανίσουν τὴν ὅλην κίνησιν ὡς «τὴν ἑστίαν τῆς πίστεως, ἡ ὁποία ἀγκαλιάζει ὅλας τὰς φυλάς, ὅλα τὰ ἔθνη, καὶ ὅλους τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς κλάδους εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον». Κατὰ συνέπειαν ἡ Οἰκουμενικὴ κίνησις δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἡ κίνησις πρὸς τὴν Ἑνότητα καὶ τὴν Μίαν Ἐκκλησίαν. Ἵνα, διὰ νὰ μεταχειρισθῶμεν τὰς λέξεις τοῦ Γεν. Γραμ. τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν W. A. Visser't Hooft, ἡ κίνησις διὰ τῆς ὁποίας προσπαθοῦμεν νὰ φθάσωμεν «ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ὅπως οἱ ἄνθρωποι τὴν κατενόησαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὅπως ὁ Θεὸς τὴν ἠθέλησεν». Ποία ὅμως ἡ θέσις τῆς ἰδικῆς μας Ἐκκλησίας εἰς μίαν τοιαύτην κίνησιν, ἥτις ἀντλεῖ τὸν προορισμόν της ἀπὸ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προϋποθέσεως, ὅτι αἱ Ἐκκλησίαι–Μέλη της, δὲν ἀποτελοῦν τὴν Μίαν Ἐκκλησίαν ποὺ ἠθέλησεν ὁ Θεός, ἀλλὰ ἐργάζονται καὶ δέον νὰ τείνουν πρὸς αὐτήν; Εἰς τὸ δύσκολον τοῦτο ἐρώτημα μετὰ πολλῆς σαφηνείας καὶ κρίσεως ἀπαντᾷ εἰς τὸ Κύριον Ἄρθρον τοῦ περιοδικοῦ τούτου ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κος Μιχαήλ. Ὡσαύτως ἐκθέτει τὰς ἀπόψεις του διὰ τοῦ ἄρθρου τῆς σελίδος αὐτῆς ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Εὐσέβιος Παπαστεφάνου, ἐκ τῶν ἐπιλέκτων στελεχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας ἐν Ἀμερικῇ. «Ὁ Παρατηρητὴς» θὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος εἰς τὴν ἑπομένην του ἔκδοσιν, ἥτις συμπίπτει μὲ τὸν μῆνα τῶν ἐργασιῶν τοῦ δευτέρου συνεδρίου τῆς οἰκουμενικῆς κινήσεως εἰς Ἔβανστον, Ἰλλινόϊς.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΑΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗ ΛΗΞΕΙ ΤΩΝ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ἡ ἑορτὴ

Τὴν Κυριακὴν τῆς 6ης Ἰουνίου, ἐτελέσθησαν εἰς τὸν ἐξαιρετικῆς ὡραιότητος ὕπαιθρον χῶρον τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, αἱ ἐπὶ τῇ λήξει τῶν μαθημάτων ἐξετάσεις τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, τοῦ Γυμνασιακοῦ τμήματος καὶ τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου. Περὶ τοὺς 4.500 ὁμογενεῖς τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης καὶ τῶν γειτονικῶν πόλεων παρηκολούθησαν τὴν τελετήν. Μεταξὺ τῶν προσελθόντων ἦσαν ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Κος Μιχαήλ, ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων Κος Ἀθηναγόρας, ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Ἐξοχ. Κος Χ. Ἀξελός, μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου, μέλη τῆς ἐφορείας τοῦ ἱδρύματος, πρόεδροι καὶ μέλη τῶν Φιλοπτώχων ὀργανώσεών μας, ἐκπρόσωποι τῶν μεγάλων ὀργανώσεων Ἀχέπα, Γκάπα καὶ Θυγατέρων τῆς Πηνελόπης, ἐκπρόσωποι τοῦ τύπου καὶ ἕτερα ἐπίλεκτα στελέχη τῆς ὁμογενείας. Τὰ κύρια μέρη τοῦ προγράμματος ἐκάλυψαν, ἡ θαυμασία εἰσήγησις τοῦ Διευθυντοῦ Κου Φωκᾶ Ἀγγελάτου, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ σκοποὶ καὶ καρποὶ τοῦ ἱδρύματος ἐξετέθησαν, ἡ ἀπονομὴ τῶν διπλωμάτων καὶ βραβείων εἰς τὰς μαθητρίας ποὺ ἀπεφοίτησαν καὶ ἐκρίθησαν ἄξιαι βραβεύσεως, ἡ ὑπέροχος παράστασις ἀπὸ τὰς φοιτητρίας τοῦ ἀρχαίου δράματος τοῦ Εὐριπίδου «Ἱκέτιδες», καὶ τέλος ὁ λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου.

Αἱ ἀποφοιτήσασαι καὶ βραβευθεῖσαι

Τὰ ὀνόματα τῶν μαθητριῶν καὶ φοιτητριῶν ποὺ ἀπεφοίτησαν καὶ ἐβραβεύθησαν εἶναι:

Δημοτικὸν Σχολεῖον. (α) Ἀποφοιτήσασαι: Μαρία Ἀποστόλου, Παναγιώτα Ἀποσπόρου, Στέλλα Κυρίμη, Δήμητρα Μπαμπαλῆ, Αἰκατερίνη Μολφέτα, Εὐστρατία Μολφέτα, Στέλλα Μπάλλα, Μαρία Τραγάρη, Ἑλένη Τσουρουνάκη. (β) Βραβευθεῖσαι: **Αἰκατερίνη Μολφέτα.** Ἔλαβε τὸ βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν — «Χρυσᾶ Ἔπη» τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ — διὰ τὴν ἀρίστην αὐτῆς ἐπίδοσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. **Μαρία Ἀποστόλου,** τὸ βραβεῖον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συλλόγου τῆς Σχολῆς, διότι ἐπέδειξε τὴν μεγαλυτέραν προσπάθειαν εἰς ὅλα τὰ μαθήματα. **Νίκη Μπαμπαλῆ** καὶ **Ἑλένη Τσουρουνάκη,** τὸ βραβεῖον τοῦ Φοιτητικοῦ Συλλόγου, διότι ἐπέδειξαν προθυμίαν, ἐπιμέλειαν, ἐνεργητικότητα καὶ ἐν γένει ὑποδειγματικὴν διαγωγὴν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους. **Στέλλα Κυρίμη,** τὸ βραβεῖον τοῦ Συλλόγου τῶν Καθηγητῶν, διότι κατέβαλε τὴν μεγαλυτέραν προσπάθειαν διὰ τὴν πρόοδόν της.

Γυμνασιακὸν Τμῆμα. (α) Ἀποφοιτήσασαι: Ἑλένη Κυρίμη. (β) Βραβευθεῖσαι: Ἡ ἰδία. Ἔλαβε τὸ βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν — «Χρυσᾶ Ἔπη» τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ, διότι ἐτίμησε καὶ τιμᾷ τὴν Σχολήν, ὡς σημειώσασα ἐξαιρετικὴν πρόοδον καθ' ὅλα τὰ ἔτη τῆς φοιτήσεώς της εἰς τὸ Γυμνάσιον τοῦ Cold Spring.

Διδασκαλικὸν Κολλέγιον. (α) Ἀποφοιτήσασαι: Κατίνα Ἀλεξάνδρου, Πηνελόπη Γιάνναρη, Εὐγενία Διονυσοπούλου, Θωμαΐς Θεοδώρου, Κατίνα Μακρογιάννη, Βούλα Μυρσιάδου, Μαργαρίτα Κουβαρᾶ, Σοφία Λάσκου, Θεοδώρα Ραγκαζᾶ, Νίκη Ρήγα, Δήμητρα Νικολοπούλου, Μαρία Οἰκονόμου, Μαρία Ταυλαρίδου, Μαρία Χριστοδούλου. (β) Βραβευθεῖσαι: **Βούλα Μυρσιάδου** (3ον ἔτος) τὸ βραβεῖον τῆς Α.Σ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κου Μιχαὴλ — $100 — ὡς ἐπιδείξασα ἀρίστην πρόοδον εἰς ὅλα γενικῶς τὰ μαθήματα, εἰδικώτερον δὲ εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν. **Χαρίκλεια Γκορίτσα** (2ον ἔτος) τὸ βραβεῖον τῆς Κας Καίτης Β. Βλαβιανοῦ — $100 — ὡς ἔχουσα τὸν μεγαλύτερον γενικὸν βαθμόν. **Θεοδώρα Ραγακαζᾶ** (3ον ἔτος) τὸ βραβεῖον τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Κυριῶν τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Νέας Ὑόρκης— $50 — προσφερόμενον εἰς μνήμην τοῦ Πατρὸς Βασιλείου Εὐθυμίου, διότι ἐπέδειξε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν σπουδῶν της χαρακτηριστικὴν ἀφοσίωσιν πρὸς τὰ ἰδεώδη τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας. **Κατίνα Μακρογιάννη** (3ον ἔτος) καὶ **Ζωὴ Δαλλαπόρτα** (2ον ἔτος) τὸ βραβεῖον τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος Κυριῶν — $50 — διότι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς φοιτήσεώς των ἐπέδειξαν ἰδιαιτέραν ἀγάπην καὶ ἔμπρακτον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου (τῆς Παιδικῆς Στέγης). **Βενετία Κωστιάνη** (2ον ἔτος) τὸ βραβεῖον τῆς ὀργανώσεως ΑΧΕΠΑ, διότι ἐπέδειξε προθυμίαν καὶ γενικῶς πνεῦμα ἐπιμελείας καὶ ἐργατικότητος. **Μαργαρίτα Κουβαρᾶ** (3ον ἔτος) τὸ βραβεῖον τῆς ἐφημερίδος «Ἐθνικὸς Κήρυξ — δωρεὰν ἐγγραφὴ εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν — διότι ἐπέδειξε τὴν μεγαλυτέραν πρόοδον εἰς τὸν γραπτὸν νεοελληνικὸν λόγον. **Βούλα Μυρσιάδου** καὶ **Μαρία Ταυλαρίδου** (3ον ἔτος) τὸ βραβεῖον τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν — ἀνὰ εἷς τόμος τοῦ ἔργου τοῦ Ἀδαμαντίου Κοραῆ «Χρυσᾶ Ἔπη» — διὰ τὴν ἀρίστην αὐτῶν ἐπίδοσιν εἰς τὴν Νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν.

Ἐκ τοῦ λόγου τοῦ Κου Φωκᾶ Ἀγγελάτου

Ἡ Ἀκαδημία εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πολὺ ὑψηλῶν ἰδανικῶν, τὰ ὁποῖα συγκινοῦν κάθε ἐξευγενισμένην καρδίαν, ἀποτελοῦν τὰ θεμέλια κάθε πολιτισμένης κοινωνίας

καὶ εἶναι στενώτατα συνδεδεμένα μὲ τὰς τιμιωτάτας παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τῆς Φυλῆς μας. Φιλανθρωπία–Παιδεία–Θρησκεία συνιστοῦν τὸ ἱερὸν τρίπτυχον, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐκπηδᾷ καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐμπνέεται καὶ κατευθύνεται ὁλόκληρον τὸ σύστημα τῆς ὀργανώσεώς της.

Ἔχομεν τὸ μέγα προνόμιον νὰ ζῶμεν εἰς χώραν, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἄλλην ὁμοίαν της εἰς πρόοδον καὶ εἰς εὐκαιρίας ἀναδείξεως ὑλικῆς καὶ κοινωνικῆς. Εὑρισκόμεθα εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας, ἡ ὁποία προσφέρει εἰς ὅλους ἀνεξαιρέτως, χωρὶς διακρίσεις καὶ περιορισμούς, τεραστίας δυνατότητας εὐδοκιμήσεως καὶ εὐδαιμονίας. Ἐν τούτοις, ἡ ἀσθένεια, ὁ θάνατος καὶ τὸ διαζύγιον παρεμβάλλουν πολλὲς φορὲς σοβαροὺς φραγμοὺς εἰς τὴν ὁμαλὴν ζωὴν καὶ ἐξέλιξιν πολλῶν ἐκ τῶν νεαρῶν βλαστῶν τῆς κοινωνίας μας. Ἡ ὁμογένεια εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς δὲν μένει ἀπαθὴς καὶ ἀδιάφορος. Φορεὺς καὶ καλλιεργητὴς τῆς ἀρετῆς τῆς ἀλληλεγγύης, τὴν ὁποίαν ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τοὺς προπάτοράς της, εἶναι πλουσία εἰς ἐκδηλώσεις φιλαλληλίας καὶ διὰ τῆς Παιδικῆς Στέγης τῆς Ἀκαδημίας μας πληροῖ τὴν ἱερὰν ὑποχρέωσίν της εἰς τὸν τομέα τοῦτον.

Ἐχρησιμοποίησα τὸν ὅρον Παιδικὴ Στέγη, ἀντὶ τοῦ ὅρου Ὀρφανοτροφεῖον, ἀπὸ σκοποῦ. Ὁ ὅρος Παιδικὴ Στέγη γίνεται εὐχαρίστως ἀποδεκτὸς ἀπὸ τὰ πρόσωπα, τὰ ὁποῖα περιθάλπει, καὶ τὰ διαφυλάττει ἀνεπηρέαστα ἀπὸ τὰς παραμονίμους ψυχολογικὰς ἀνωμαλίας, τὰς ὁποίας προκαλεῖ τὸ ὄνομα Ὀρφανοτροφεῖον. Ἀκόμη ὁ ὅρος αὐτὸς ἀνταποκρίνεται πληρέστερον πρὸς τὴν πραγματικότητα. Μεταξὺ τῶν τροφίμων της ὑπάρχουν καὶ μὴ ὀρφανά, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν τοῦ γράμματος, ἀλλὰ συμπαθέστερα κατὰ πολὺ τῶν ὀρφανῶν κατὰ τὴν οὐσίαν, τὰς ὑλικὰς ἀνάγκας καὶ τοὺς ψυχολογικοὺς ὅρους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους διατελοῦν. Τὰ μέλη μιᾶς οἰκογενείας, διαλελυμένης διὰ τοῦ διαζυγίου, δὲν εὑρίσκονται εἰς καλυτέραν κατάστασιν, ἀπὸ τὰ μέλη μιᾶς ἀπορφανισθείσης οἰκογενείας, οὔτε μία νέα, ἡ ὁποία ἔχει τυχὸν τὴν μητέρα της εἰς τὴν φυλακήν, εἶναι εἰς καλυτέραν μοῖραν ἀπὸ ἐκείνην, ἡ ὁποία τὴν ἔχει εἰς τὸν τάφον.

Ἡ τάξις τῶν ἀποφοίτων τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου.

Αἱ σκέψεις μου αὐταὶ ἂς θεωρηθοῦν ὡς ἀπολογία πρὸς ὅσους τυχὸν σκανδαλίζονται, διότι ἡ Ἀκαδημία προσφέρει περίθαλψιν καὶ εἰς μὴ ὀρφανά. Πράττει τοῦτο ἐν πλήρει κατανοήσει τῆς συγχρόνου ἀντιλήψεως περὶ τῆς κοινωνικῆς της ἀποστολῆς.

Ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου εἶναι ἐπίσης ἀφιερωμένη εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Παιδείας γενικῶς καί, εἰδικώτερον, τῶν Ἑλληνοχριστιανικῶν Γραμμάτων. Ὡς Σχολή, δρῶσα καὶ κινουμένη μέσα εἰς τὴν Ἀμερικήν, θὰ ἦτο ἀσυνεπὴς πρὸς ἑαυτήν, ἂν, ἐκμεταλλευομένη τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ἀδυναμίαν τῶν τροφίμων της, τὰς ἀπεστέρει τῶν φώτων τῆς Ἀμερικανικῆς Παιδείας. Διὰ τοῦτο, ἀκολουθεῖ πιστῶς καὶ μετὰ σχολαστικότητος τὸ πρόγραμμα, τὸ ἐγκεκριμένον ἀπὸ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀρχὰς τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης διὰ τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον καὶ τὸ Γυμνάσιον. Ἀσκεῖ δὲ αὐστηροτάτην ἐποπτείαν, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ νὰ καταστοῦν αἱ τρόφιμοί της ὑποδειγματικαὶ Ἀμερικανίδες.

Θὰ ἀπετέλει ὅμως τοῦτ' αὐτὸ προδοσίαν καὶ πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καὶ πρὸς τὴν ὁμογένειαν, ἂν ἐσταμάτα εἰς τὸ σημεῖον αὐτό. Ἡ Ἀμερική, καὶ πάντοτε μέν, ἰδιαιτέρως ὅμως κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἐκδηλώνει ἕνα συνεχῶς αὐξανόμενον αἴσθημα θαυμασμοῦ καὶ στοργῆς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμόν. Οἱ διασημότεροι πολιτικοί, στρατιωτικοὶ καὶ πνευματικοί της ἠγέται ἐξυμνοῦν εἰς πᾶσαν εὐκαιρίαν τὸ Ἑλληνικὸν δαιμόνιον καὶ εἰσηγοῦνται τὸν προσανατολισμὸν πρὸς τὰς ἀξίας ἐκείνας, τὰς ὁποίας πρῶτοι οἱ Ἕλληνες εἶχον τὸ προνόμιον νὰ συλλάβουν. Τὰ ἐγκώμια τοῦ Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ προφορικῶς καὶ γραπτῶς πυκνοῦνται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ στόματα μεγάφωνα καὶ ἐπιβλητικά. Ὁ ἡμερήσιος καὶ περιοδικὸς τύπος τῆς Ἀμερικῆς δὲν ἀφήνει εὐκαιρίαν νὰ μὴ ἀφυπνίζῃ τὸ φιλελληνικὸν αἴσθημα διὰ περισπουδάστων ἄρθρων, ἐνῷ αἱ ἀγγλόφωνοι ἐκδόσεις σοβαρῶν βιβλίων, μὲ θέματα ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὴν ἀθάνατον Ἑλλάδα, πολλαπλασιάζονται τόσον γοργά, ὥστε καθίσταται δύσκολον πλέον νὰ εἶναι κανεὶς ἐνήμερος ὅλων αὐτῶν.

Μέσα εἰς τὸν ὀργασμὸν αὐτὸν τῆς ἀναγεννήσεως — θὰ ἔλεγα — δὲν εἶναι κανεὶς εἰς θέσιν νὰ ἀποφανθῇ ἀντικειμενικῶς, ἂν οἱ ὁμογενεῖς ἢ οἱ λοιποὶ Ἀμερικανοὶ δικαιοῦνται νὰ διεκδικήσουν περισσότερον τὸν τίτλον τοῦ φιλέλληνος. Διερωτῶμαι πολλάκις, ἂν ἡ ὁμογένεια ἀποτελῇ τὴν ἡγεσίαν ἢ τὴν ὀπισθοφυλακὴν τῆς ἱερᾶς αὐτῆς σταυροφορίας πρὸς ἐπιστρο-

φὴν πρὸς τὰς ἀνυπερβλήτους ἀρχὰς καὶ παραδόσεις τῆς αἰωνίας Ἑλλάδος.

Ὁπωσδήποτε καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, εἶναι γεγονός, ὅτι οἱ Ἑλληνοαμερικανοί μας ἔχουν ἐγκολπωθῇ μὲ φανατισμὸν τὴν ἰδέαν τῆς ἱστορικῆς των εὐθύνης διὰ τὴν διαφύλαξιν, τὴν καλλιέργειαν καὶ τὴν διάδοσιν τῆς πνευματικῆς των κληρονομίας, ὡς γλώσσης, θρησκείας καὶ παραδόσεως. Εἶμαι δὲ εὐτυχής, διαπιστῶν ὅτι ἡ πεποίθησις αὐτή, ἀντὶ νὰ ἐξασθενῇ καὶ νὰ ἀποχρωματίζεται ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ περιβάλλοντος καὶ τὴν φθορὰν τοῦ πανδαμάτορος χρόνου, προσλαμβάνει ἐντονωτέραν μορφὴν καὶ βάθος καὶ ἐκδηλώσεις μὲ τὴν πάροδον τῶν ἐτῶν. Ἐκτὸς τῆς ἐπισήμου φωνῆς τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ ὁποία φέρεται συνήγορος μιᾶς τοιαύτης ἐπιταγῆς, δὲν ὑπάρχει Ἑλληνικὴ Κοινότης, τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἀπασχολῇ περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον τὸ πρόβλημα τῆς ὀργανώσεως τοῦ προγράμματος καὶ τῶν δυνάμεών της, κατὰ τρόπον ἐξυπηρετοῦντα ὅσον τὸ δυνατὸν πληρέστερον τὰ Ἑλληνικὰ μορφωτικὰ ἰδεώδη. Ἂν καὶ φοβοῦμαι, ὅτι ἴσως παρέλθῃ ἀρκετὸς χρόνος, πρὶν ἢ καταλήξωμεν εἰς στρατηγικὸν σχέδιον ἐπιλύσεως τοῦ προβλήματός μας, ἱκανοποιοῦν κάθε ὄρεξιν καὶ κάθε ἐπιθυμίαν, δὲν χάνομεν εὐτυχῶς τὰς εὐκαιρίας ποὺ μᾶς προσφέρονται σήμερον, μὲ τὴν ἀναβολὴν τῆς μάχης δι' εὐθετωτέρας περιστάσεις. Εὑρισκόμεθα αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων καὶ κάμνομεν πᾶν τὸ δυνατόν, ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ ἀπέχῃ κατὰ πολὺ ἀπὸ τὸ τέλειον ἢ τὸ ἰδεῶδες.

Τὸ κρυφὸ σχολειό, τὸ ὁποῖον διέσωσεν ἄλλοτε τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὅσια τῆς φυλῆς μας, ἀναζῇ εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὸ ἀπογευματινὸν σχολεῖον, καὶ ὁ ἐνθουσιώδης καλόγερος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης παρεχώρησε τὴν θέσιν του εἰς τὸν ὁμογενῆ παλαίμαχον διδάσκαλον, ὁ ὁποῖος κρατεῖ εἰς τὰς χεῖρας του τοὺς ἐφεστίους θεούς, τοὺς ὁποίους ἔφερον ἐδῶ μαζί των οἱ πρωτοπόροι μας, καὶ ἐπιδιώκει νὰ ἑλκύσῃ πρὸς αὐτοὺς τὴν σκέψιν καὶ τὴν καρδίαν τῶν νεαρῶν βλαστῶν μας, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι προσφέρει, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οὐσιώδη συμβολὴν εἰς τὴν διαμόρφωσιν τοῦ Ἀμερικανικοῦ πολιτισμοῦ.

Καί, ἐπειδὴ ὁ Ἑλληνοαμερικανός μας, μαζὶ μὲ τόσας ἄλλας ἀρετάς, αἱ ὁποῖαι τὸν κοσμοῦν, ἐκληρονόμησεν ἀπὸ τοὺς πατέρας του καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸ ὡραῖον καὶ τὸ μέγα, τὴν ὁποίαν ἔχουν μεταβάλει οἱ σημερινοὶ Ἀμερικανοὶ συμπολῖται μας εἰς σύνθημα ζωῆς, ὑποβάλλεται εὐχαρίστως εἰς ἀπεριγράπτους θυσίας διὰ νὰ προαγάγῃ τὸ ἀπογευματινόν του σχολεῖον εἰς ἡμερήσιον καὶ νὰ τὸ ἀνασύρῃ ἀπὸ τὸ ὑπόγειον εἰς μέγαρον ἐπιβλητικόν.

Ἡ Ἀκαδημία μας δὲν ὑστερεῖ καὶ εἰς τοῦτο. Ἐμψυχωτὴς τῶν ὀνείρων τῆς ὁμογενείας καὶ πρωταγωνιστὴς τῶν ἐπιδιώξεών της, ὄχι μόνον παρακολουθεῖ βῆμα πρὸς βῆμα τὴν πρὸς τὰ πρόσω αὐτὴν κίνησιν, ἀλλὰ καὶ δίδει, θὰ ἔλεγα, ὤθησιν καὶ ρυθμόν. Τὸ πρόγραμμα τοῦ Δημοτικοῦ της Σχολείου καὶ τοῦ Γυμνασιακοῦ της τμήματος συμπληροῦται μὲ τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα· συμπληροῦται δὲ ὄχι κατὰ τρόπον ἐπιφανειακὸν καὶ πρόσθετον, ἀλλὰ οὐσιαστικὸν καὶ ζωτικόν, μὲ προοπτικὴν νὰ ἀποτελέσουν πραγματικῶς τὸ ἄλας τῆς ὅλης μορφώσεως καὶ νὰ ἑτοιμάσουν τὰς ἀποφοίτους των νὰ φέρουν ἐπαξίως καὶ μὲ ὑπερηφάνειαν τὸ ὄνομα τῆς Ἑλληνοαμερικανίδος.

Ἰδιαιτέρως, τὸ Διδασκαλικόν της Κολλέγιον, παρὰ τὴν βραχεῖαν ζωήν του, παρὰ τοὺς ἀτελεῖς ὅρους τῆς λειτουργίας του, προσφέρει εἰς τὸν τομέα τοῦτον πολλὰ καὶ ὑπόσχεται νὰ προσφέρῃ σὺν τῷ χρόνῳ ἀκόμη περισσότερα. Ἂν εἴμεθα εἰλικρινεῖς εἰς τὰς ἀξιολογήσεις μας περὶ τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ, ἂν πιστεύωμεν πραγματικὰ ὅτι ἀπαιτεῖται σχολεῖον, διὰ τὸν χειρισμὸν τοῦ λεπτοτάτου καὶ σοβαρωτάτου τούτου κεφαλαίου, φθάνομεν κατ' ἀνάγκην εἰς τὴν διαπίστωσιν, ὅτι χρειαζόμεθα κατάλληλον διδάσκαλον ἢ διδασκάλισσαν. Αὐτῆς τῆς ἀνάγκης τὴν θεραπείαν ἔχει ὡς ἀποστολήν του τὸ Διδασκαλικόν μας Κολλέγιον: νὰ μορφώσῃ ἀπὸ τὰς νέας μας τὰς ἐνθουσιώδεις ἐκείνας διδασκαλίσσας, αἱ ὁποῖαι θὰ κάμουν τὰ παιδιά μας νὰ ἀγαπήσουν τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νὰ ἐπιθυμοῦν καὶ ἐκεῖνα νὰ τὰ διδάξουν ἀργότερον εἰς τὰ παιδιά τους καί, ἔτσι, νὰ μὴ σβύσῃ ποτὲ τὸ πρῶτον συνθετικὸν ἀπὸ τὸ ὄνομα Ἑλληνοαμερικανός.

Ἀπὸ τὰς ὀλίγας νέας μας, αἱ ὁποῖαι ἀπεφοίτησαν ἕως τώρα, θὰ ἦτο πρόωρον νὰ κρίνῃ τις κατὰ πόσον τὸ Διδασκαλικόν μας Κολλέγιον ἐπέτυχεν ἢ ὄχι. Χρειάζεται μεγαλυτέρα πίστωσις χρόνου καὶ μεγαλύτερος ἀριθμὸς ἀποφοίτων διὰ νὰ ἐξαχθῇ κρίσις ἀντικειμενική. Εἴθε νὰ ἱδρύετο τὸ Διδασκαλικὸν Κολλέγιόν μας πολὺ ἐνωρίτερον, εἴθε νὰ εἶχε καταστῇ συνείδησις ὅλων μας τὸ μοναδικὸν πλεονέκτημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀπέκτων αἱ νέαι μας διὰ τῆς μορφώσεώς των εἰς αὐτό, νὰ γίνουν τὰ ἡγετικὰ στελέχη μας. Τὸ πρῶτον δὲν ἠμποροῦμεν νὰ τὸ μεταβάλωμεν. Ἂς προσπαθήσωμεν νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ δεύτερον. Ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων εἶναι μεγαλύτερος, τότε ὑπάρχει εὐχέρεια ἐπιλογῆς, ἡ ὁποία ἐγγυᾶται κατὰ πολὺ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἀποφοίτων μας. Ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ὑποψηφίων δὲν εἶναι ἄσχετος πρὸς τὴν τύχην τῶν ἀποφοίτων μας. Ἡ ὑφισταμένη σήμερον ὑποτυπώδης κατοχύρωσις τοῦ Ἕλληνος διδασκάλου πᾶν ἄλλο ἢ ἐνθαρρύνει τὰς νέας μας νὰ φιλοδοξήσουν νὰ τὸν διαδεχθοῦν, ἐφ' ὅσον ἀνοίγονται ἐνώπιόν των ἄλλαι λεωφόροι ἀσφαλοῦς προόδου καὶ εὐδοκιμήσεως.

Ἐν τούτοις, ἔχω τὴν γνώμην ὅτι μέσα εἰς τὰς ἑκατοντάδας τῶν νεανίδων μας, αἱ ὁποῖαι ἀποφοιτοῦν κατ' ἔτος ἀπὸ τὰ Ἀμερικανικὰ Γυμνάσια, ὑπάρχουν πολλαί, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπροθυμοποιοῦντο νὰ ἀκολουθήσουν τὸν δρόμον πρὸς τὸ ἵδρυμα αὐτό, ἂν εὑρίσκετο πλησίον των κατάλληλον πρόσωπον νὰ τὰς ἐμψυχώσῃ. Ὁ Μεσσίας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶναι ὁ ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς,

Ἀπὸ τὴν ἀναπαράστασιν τῆς τραγῳδίας «Ἱκέτιδες» ὑπὸ τῶν φοιτητριῶν τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολλεγίου κατὰ τὴν τελετὴν τῶν ἐξετάσεων τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου.

πρὸς τὸν ὁποῖον ἀποβλέπομεν μὲ ἐλπίδα καὶ ἐμπιστοσύνην.

Τὸ τρίτον κατὰ σειράν, ἀλλὰ πρῶτον κατ' ἀξίαν ἰδεῶδες, τὸ ὁποῖον καλλιεργεῖ τὸ ἵδρυμά μας, εἶναι ἡ πίστις τῶν πατέρων μας. Ἡ Ἀκαδημία τοῦ Ἁγίου Βασιλείου εἶναι πρὸ παντὸς ἵδρυμα θρησκευτικόν. Τὸ διακρίνει κανεὶς εὔκολα εἰς τὴν ἐξάρτησίν της ἀπὸ τὴν Ἱεράν μας Ἀρχιεπισκοπήν, εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ προσωπικοῦ της, εἰς τὸ πρόγραμμά της, εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὰς ἐκδηλώσεις της. Ἡ θρησκεία μας προσφέρεται ἐδῶ ὡς γνῶσις καὶ θεωρία εἰς ὅλα της τὰ τμήματα καὶ τὰς τάξεις καὶ ἀποτελεῖ στοιχεῖον οὐσιῶδες καὶ πρωταρχικὸν τοῦ ἀναλυτικοῦ της προγράμματος, εἰς τρόπον ὥστε τὸ ἀνέσπερον φῶς τῆς Ὀρθοδοξίας νὰ φωτίζῃ τὸν νοῦν, νὰ θερμαίνῃ τὴν καρδίαν καὶ νὰ καθοδηγῇ τὰ διαβήματα τῶν τροφίμων της εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως. Προσφέρεται ἀκόμη καὶ ὡς πρᾶξις, μὲ κέντρον τὸν Ναόν μας, διὰ τοῦ συχνοῦ ἐκκλησιασμοῦ, διὰ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας καί, ἰδίως, διὰ τοῦ παραδείγματος τῶν μεγαλυτέρων. Αἱ ἀπόφοιτοι οἱουδήποτε τμήματος τῆς Ἀκαδημίας δὲν θὰ ἀποβοῦν ἁπλῶς τὰ φωτισμένα μέλη τῆς κοινωνίας, ἀλλὰ καὶ τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας μας.

Πλέον τούτου, ἡ Ἀκαδημία θέτει ὅλας της τὰς δυνάμεις εἰς τὴν διακονίαν τοῦ εὐρυτέρου σχεδίου θρησκευτικῆς διαφωτίσεως τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Ἀνέλαβεν ἀπὸ διετίας τὴν ἔκδοσιν τοῦ περιοδικοῦ ὀργάνου της, τοῦ «Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ», καὶ ἐργάζεται ἐπιτυχῶς διὰ τῶν στελεχῶν της πρὸς βελτίωσιν τῆς ὕλης, τῆς ἐμφανίσεως καὶ τῆς κυκλοφορίας του. Συντάσσει δὲ διὰ τοῦ διδακτικοῦ της προσωπικοῦ τὰ κατηχητικὰ ἐφόδια τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὰ ἀποστέλλει εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας καὶ εὑρίσκεται μετ' αὐτῶν εἰς διαρκῆ ἐπικοινωνίαν πρὸς ἐπίλυσιν τῶν κατηχητικῶν των προβλημάτων καὶ ἀποριῶν.

Ἡ Ἀκαδημία εἶναι ἀκόμη εὐτυχής, διότι ἐπέτυχε νὰ προσφέρῃ καὶ ἄλλην, κατ' ἐξοχὴν σημαντικήν, ἐκκλησιαστικὴν ὑπηρεσίαν. Ὠργάνωσε, διὰ πρώτην φορὰν κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος, Κατηχητικὸν Φροντιστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐφοίτησαν 48 κατηχήτριαι, ἀπὸ ὅλα τὰ διαμερίσματα τῆς Ἀμερικῆς. Παρέμειναν μαζί μας ἐπὶ δύο ἑβδομάδας καί, ἀφοῦ παρηκολούθησαν ἕνα καλῶς ὠργανωμένον πρόγραμμα μαθημάτων καὶ διαλέξεων, ἀνεχώρησαν καὶ πάλιν διὰ τὰς Κοινότητάς των, ὄχι μόνον μὲ νέα φῶτα καὶ περισσότερον ἐνθουσιασμόν, ἀλλὰ καὶ μὲ πραγματικὴν ὑπερηφάνειαν διὰ τὴν καταγωγήν των, διὰ τὴν πίστιν των καὶ διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἱερᾶς μας Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸ ὁποῖον ηὐτύχησαν νὰ γνωρίσουν ἐκ πρώτης πηγῆς. Τὸ Κατηχητικὸν αὐτὸ Φροντιστήριον θὰ λειτουργήσῃ καὶ πάλιν

(Συνέχεια εἰς τὴν 20ὴν σελίδα)

ΕΤΟΣ Κ΄

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΑΡΙΘ. 412

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

—Κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου μιᾶς τῶν Κοινοτήτων μας, ἐξελέγησαν ὡς σύμβουλοι καὶ γυναῖκες. Γνωστοποιηθὲν τοῦτο κατὰ τὴν αἴτησιν τῆς ἐγκρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων εἰς τὴν Ἱερὰν Ἀρχιεπισκοπήν, ἔλαχε τῆς ἑξῆς ἀπαντήσεως: «Συμφώνως πρὸς τὰ καθιερωμένα ὑπὸ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, αἱ γυναῖκες-μέλη τῶν Κοινοτήτων δὲν ἔχουν παρὰ μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ οὐχὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι».

—Ἐξ ἀφορμῆς δημοσιευθέντων φωτογραφιῶν εἰς τὴν ἐφημερίδα "The Washington Post" τοῦ Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τοῦ ἀνεγειρομένου Ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας εἰς Washington, D. C., ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς ἐν Washington, D. C., Κοινότητος της Ἁγίας Σοφίας συγχαρητήριος ἐπιστολή, ἐκ τῆς ὁποίας ἀποσπῶμεν τὰ κάτωθι: «Εἶσθε ἄξιοι θερμοτάτων συγχαρητηρίων διὰ τὴν σκέψιν, ὅπως δημοσιευθοῦν ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι αἱ δύο φωτογραφίαι, τῆς Ἁγίας Σοφίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἁγίας Σοφίας τῆς ἀνεγειρομένης ὑπὸ τῆς ὁμωνύμου ἐνθουσιώδους Κοινότητος ὑμῶν. Παρακαλοῦμεν καὶ ὑποδεικνύομεν πατρικῶς, ὅπως τὸ φύλλον τῆς "Washington Post", τὸ ὁποῖον περιέχει τὰς δύο φωτογραφίας, ληφθῇ πρόνοια παρ' ὑμῶν νὰ διατηρηθῇ καλῶς καὶ νὰ τοιχοκολληθῇ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον κατὰ τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ λάβῃ χώραν ἐν Savannah, Ga., ἡ XII Κληρικολαϊκὴ Συνέλευσις. Πρέπει νὰ δοθῇ τοιουτοτρόπως ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν Κοινοτήτων, ὅπως λάβουν γνῶσιν τοῦ θαυμασίου τούτου Ἱεροῦ Ναοῦ, ὁ ὁποῖος ἐξαιρετικῶς τιμᾷ καὶ θὰ τιμᾷ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Ἀναμφιβόλως δέ, θὰ ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ ἐν Savannah κάθε προσπάθεια, προκειμένου νὰ γίνῃ ἔκκλησις πρὸς ὁλόκληρον τὴν ὁμογένειαν ὅπως συνεισφέρῃ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ὑπερόχου ἐθνικοθρησκευτικοῦ μνημείου, τὸ ὁποῖον σεῖς μὲ ἀξιοθαύμαστον θάρρος καὶ βαθεῖαν πίστιν εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεὸν ἀνεγείρετε».

—Τὴν 11ην Ἰουνίου ἔλαβε χώραν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Μεγάρου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς συγκέντρωσις πρὸς τιμὴν τῶν παρεπιδημούντων ἐνταῦθα Ἀθηναίου μουσικοσυνθέτου κ. Ἀνδρέου Νεζερίτη καὶ τῆς συζύγου αὐτοῦ. Κατὰ τὴν συγκέντρωσιν ὡμίλησεν ὁ ὁμογενὴς κ. Πυθαγόρας Σφαέλος καὶ ἐξετελέσθη Προανάκρουσμα (Εἰσαγωγὴ) τοῦ Ὀρατορίου «Πέντε Ψαλμοὶ τοῦ Δαυΐδ», σύνθεσις τοῦ τιμηθέντος μουσουργοῦ.

Γραφεῖον Ἑλληνικῆς Παιδείας

Συνῆλθεν ἡ ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἑλλανόδικος Ἐπιτροπὴ τοῦ τρίτου Διαγωνισμοῦ Ἑλληνομαθείας καὶ ἀφοῦ ἐξήτασε τὰς γραπτὰς ἐξετάσεις 495 διαγωνισθέντων μαθητῶν τῶν Ἑλληνικῶν μας Σχολείων, ἀπένειμε τὰ κάτωθι βραβεῖα, χορηγὸς τῶν ὁποίων διὰ τρίτον κατὰ σειρὰν ἔτος ὑπῆρξεν ἡ Ἑλληνοαμερικανικὴ Ὀργάνωσις ΓΚΑΠΑ.

Α΄. βραβεῖον διὰ τὰς τάξεις ΣΤ΄., Ζ΄. καὶ Η΄. μία ὁμολογία τοῦ Ἀμερικανικοῦ Πολεμικοῦ Δανείου τῶν 200 δολλ. ἢ ἓν εἰσιτήριον δι' Ἑλλάδα μετ' ἐπιστροφῆς, ἂν πραγματοποιηθῇ ἐφέτος τὸ προσκύνημα τῆς Νεολαίας εἰς τὴν Ἑλλάδα. Τὸ ἐκέρδισεν ἡ μαθήτρια τῆς ΣΤ΄. τάξεως τοῦ σχολείου τῆς Κοινότητος Εὐαγγελισμοῦ τοῦ Πρόβιντενς, Ρὸντ Ἄϊλαντ, Αἰκατερίνη Στεφανῆ.

Α΄. βραβεῖον διὰ τὰς τάξεις Δ΄. καὶ Ε΄. μία ὁμολογία τῶν 200 δολλ. Τὸ ἐκέρδισεν ἡ μαθήτρια τῆς Δ΄. τάξεως τοῦ σχολείου τῆς Κοινότητος Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς πόλεως Γουήλινγκ, Γουὲστ Βιρτζίνια, Μαρία Κοσμίδου.

Βραβεῖα μιᾶς ὁμολογίας τῶν 25 δολλ. Ἡμερήσια Σχολεῖα: Ἁγίας Τριάδος, Μοντρεάλης Καναδᾶ, Κρυσταλλένια Πλατῆ (Δ΄). Κοραῆς, Σικάγου, Ἰωάννης Ζῶτος (Ε΄). Πλάτων, Σικάγου, Ἐλισσάβετ Μπαλῆ (ΣΤ΄). Καθεδρικοῦ Νέας Ὑόρκης, Κασσιανὴ Ντάκου (Ζ΄). Ἀπογευματινά: Τριῶν Ἱεραρχῶν, Μπροῦκλυν, Κωνσταντίνα Ἀρετούλη (Δ΄). Ἁγίου Ἐλευθερίου, Νέας Ὑόρκης, Ἀναστασία Γρηγοριάδου (Δ΄). Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, Μπροῦκλυν, Γεωργία Νεαμονίτου (Δ΄). Ἁγ. Βασιλείου, Γωτερτάουν, Ν.Υ., Χ. Βαλλιάνος (Δ΄). Ἁγ. Τριάδος, Λάνσινγκ, Μίσ., Κωνσταντίνα Κωστοπούλου. (Δ΄). Εὐαγγελισμοῦ, Κλήβελαντ Ὀχάϊο, Γιαννούλα Στεφανοπούλου (Δ΄). Ἁγίου Γεωργίου, Ἄσμπερυ Πὰρκ Νιοῦ Τζέρσεϋ, Γεωργία Κάρρα (Ε΄). Ἁγίας Σοφίας, Μαϊάμι Φλώριδα, Ἄρτεμις Ἀντωνιάδου (Ε΄). Ἡνωμένης Κοινότητος, Σικάγου, Παναγιωτίτσα Ἁγιομαυρίτου (Ε΄). Ἁγίας Τριάδος, Σὼλτ Λέηκ Σίτυ, Εἰρήνη Μπόλαρη (Ε΄). Κοιμήσεως, Ἤρι Πεννσυλβανίας, Στέλλα Κλαψινοῦ (Ε΄). Ἁγίου Γεωργίου, Τορόντου Καναδᾶ, Καλλιρρόη Λιόσκου (Ε΄). Ἁγίου Γεωργίου, Ἤστ Σικάγου Ἰνδιάνας, Ἠλίας Κουτσούγερας (Ε΄). Ἁγίου Γερασίμου, Νέας Ὑόρκης, Ἑλένη Γεωργιάδου (Ε΄). Ἁγίου Σπυρίδωνος, Νέας Ὑόρκης, Μαργαρίτα Στράτου (Ε΄). Ἁγίου Κωνσταντίνου, Μπροῦκλυν, Εὐανθία Παπαποστόλου (Ε΄). Ἁγίου Βασιλείου, Πήμποντυ Μασσατσοῦσετς, Ἀλεξάνδρα Λατσίου (Ε΄). Εὐαγγελισμοῦ, Κολόμπους Ὀχάϊο, Παναγιώτης Ν. Βουσούρης (Ε΄). Πλάτωνος, Νέας Ὑόρκης, Γεωργία Γιαζτζῆ (Ε΄). Ἁγίου Δημητρίου, Ἀστορίας Νέας Ὑόρκης, Αἴας Γεωργίου (ΣΤ΄). Ἁγίου Γεωργίου, Χάρτφορντ, Κονν., Γεωργία Κόττα (ΣΤ΄). Ἁγίου Νικολάου, Τάρπον Σπρίγκς Φλώριδας, Εἰρήνη Ζουρούδη (ΣΤ΄). Κοιμήσεως Θεοτόκου Μιννεάπολις, Μινν., Σταματία Γραμματάκη (ΣΤ΄). Ἁγίας Σοφίας, Οὐάσιγκτων, D. C., Ἀναστάσιος Μπιτσάκος (ΣΤ΄). Ἁγίου Γεωργίου, Σάουθμπριτζ, Μασσ., Ἀλεξάνδρα Παπαλούκα (Ζ΄). Εὐαγγελισμοῦ, Βοστώνης, Σταυρούλα Παπασπυριδάκη (Ζ΄).

Βραβεῖα χορηγηθέντα ὑπὸ τῆς 8ης Γκαπικῆς Περιφερείας ἐκ μιᾶς ὁμολογίας τῶν 25 δολλ.: Εὐγενία Ἀργυροπούλου (Ε΄), Εὐαγγελισμοῦ, Χιοῦστον Τέξας. Ἀλεξάνδρα Πραγιάννη (Δ΄), Ἁγ. Τριάδος, Τώλσα Ὀκλαχόμα. Δὲν διηγωνίσθησαν ἄλλα σχολεῖα ἐκ τῆς 8ης περιφερείας.

Γραφεῖον Νεολαίας

—Διὰ τὴν ὁμοιόμορφον ἐφαρμογὴν προγράμματος νεολαίας εἰς ὅλας τὰς Κοινότητας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸ Γραφεῖον Νεολαίας αὐτῆς ἐξεπόνησε πίνακα δράσεως τῶν διαφόρων ὁμάδων τῆς ἐφήβου νεολαίας (12 ἕως 18 ἐτῶν) καὶ διὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ἔτος 1954–1955, ἀντίγραφον τοῦ ὁποίου ἐστάλη εἰς τὰς Κοινότητας. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος τούτου καὶ ἡ στενὴ συνεργασία τῆς ἐφήβου νεολαίας καὶ τῶν ἀρχηγῶν αὐτῆς μετὰ τοῦ Γραφείου Νεολαίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, κατὰ πολὺ θὰ βοηθήσουν εἰς τὴν προαγωγὴν τῶν σκοπῶν τῆς νέας ἡμῶν γενεᾶς.

—Τὰ πιστοποιητικὰ ἀναγνωρίσεως τῶν τοπικῶν ὁμάδων (Club Charters) εἶναι ἕτοιμα καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰς Κοινότητας. Διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἕνα τοιοῦτον Charter, δέον νὰ ἀποσταλῇ εἰς τὸ Γραφεῖον Νεολαίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πίναξ τῶν μελῶν τῆς ὁμάδος 12 ἕως 18 ἐτῶν, ὀνόματα καὶ διευθύνσεις ἀρχηγῶν καὶ ὅ,τι ἄλλο προβλέπει τὸ καταστατικὸν τῆς ὀργανώσεως. Αἱ λεπτομέρειαι ἀναγράφονται εἰς τὸν πίνακα δράσεως (6η στήλη, 2α σελίς). Ὅσαι τῶν ὁμάδων ὑποβάλωσι τὴν σχετικὴν αἴτησιν

ἐνωρὶς θὰ λάβωσι τὰ πιστοποιητικὰ ἀναγνωρίσεως (Charters) ἐντὸς τοῦ Ἰουνίου 1954. Δὲν ἀπαιτεῖται δαπάνη, διότι τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα χορηγοῦνται δωρεὰν εἰς τὰς ὁμάδας ἐφήβων. Ταῦτα δέον νὰ τοποθετοῦνται εἰς καλλιτεχνικὴν κορνίζαν καὶ νὰ ἀναρτῶνται εἰς περίοπτον θέσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Κοινότητος. Ἡ ἐπίσημος ἐπίδοσις αὐτῶν δέον νὰ γίνεται κατὰ τὴν Ἡμέραν τῆς Νεολαίας (τελευταία Κυριακὴ Σεπτεμβρίου) εὐθὺς μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

—Ἐὰν ἡ Κοινότης δὲν ἔχῃ ὀργάνωσιν ἐφήβου νεολαίας, 12 ἕως 18 ἐτῶν, δέον ὅπως προβῇ εἰς τὴν ὀργάνωσιν αὐτῆς ἐξασφαλίζουσα καταλλήλους ἀρχηγοὺς ἐκ τῶν στελεχῶν τῆς G.O.Y.A. καὶ ἀκολουθοῦσα τὸ καταστατικὸν νεολαίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τὰ προγράμματα νεολαίας τοῦ εἰδικοῦ γραφείου τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, πρὸς τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἀπευθύνεται δι' οἱονδήποτε ζήτημα τῆς νεολαίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Κατὰ τὸ παρελθὸν ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1953–1954 ἡ ἀριθμητικὴ δύναμις τῶν ἐκπαιδευομένων ἐν αὐτῇ ἔφθασε τὰς 114 φοιτητρίας καὶ μαθητρίας. Ἐξ αὐτῶν ἐνεγράφησαν 73 εἰς τὸ Δημοτικὸν Σχολεῖον, 8 εἰς τὸ Γυμνασιακὸν Τμῆμα καὶ 33 εἰς τὸ Διδασκαλικὸν Κολλέγιον. Ἐκ τούτων ἀπεφοίτησαν 9 ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, 1 ἐκ τοῦ Γυμνασιακοῦ Τμήματος καὶ 14 ἐκ τοῦ Κολλεγίου. Εἰς τοὺς ἀριθμοὺς τούτους δέον νὰ συμπεριληφθοῦν καὶ ἕτερα 7 Ἑλληνόπουλα ἀπὸ τὴν γειτονικὴν κωμόπολιν Peekskill, τὰ ὁποῖα ἐδιδάχθησαν διὰ πρώτην φορὰν τακτικῶς Ἑλληνικὰ καὶ θρησκευτικὰ διὰ τῆς διδασκαλίσσης τῆς Ἀκαδημίας Βασιλικῆς Πορφύρη.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Σημειοῦμεν τὰς κάτωθι θαυμασίας πραγματοποιήσεις τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν καθοδήγησιν τοῦ συνεργάτου μας Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Τ. Νεγρεπόντη διατελουσῶν Κοινοτήτων μας εἰς Παναμᾶν. (α) Ἐνεκαινιάσθη εἰς Colon τὸ νέον κοινοτικὸν μέγαρον. Τὸ κτίριον τοῦτο περιλαμβάνει αἴθουσαν συγκεντρώσεων καὶ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, γραφεῖα διὰ τὰς ὀργανώσεις καὶ κατοικίαν διὰ τὸν ἱερέα. (β) Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Παναμᾶ ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος διὰ τὴν ἀνέγερσιν κοινοτικοῦ κτιρίου. Τοῦτο θὰ περιλάβῃ μεγάλην αἴθουσαν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Σχολεῖον καὶ διὰ συγκεντρώσεις, γραφεῖα διὰ τὰς ὀργανώσεις, βιβλιοθήκην καὶ εἰδικὴν αἴθουσαν διὰ παραστάσεις καὶ προβολὴν μορφωτικῶν ταινιῶν διὰ τὴν νεολαίαν, πιθανὸν δὲ καὶ κατοικίαν διὰ τὸν ἱερέα. (γ) Πρωτοβουλίᾳ καὶ δαπάναις τοῦ ἐκ Παναμᾶ Κου Ἀντωνίου Ταγαροπούλου, προσῆλθον καὶ ἀντεπροσώπευσαν τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν πρώτην Διεθνῆ Ἐμπορικὴν Ἔκθεσιν τοῦ Παναμᾶ οἱ πολιτευταὶ τῆς Ἑλλάδος κ. κ. Γεώργιος Βογιατζῆς, Σπ. Κρασσᾶς καὶ Ἰωάννης Κανελλόπουλος. Τὸ Ἑλληνικὸν περίπτερον τῆς ἐκθέσεως ἐπεμελήθησαν αἱ Κυρίαι τῆς Φιλοπτώχου καὶ μέλη τοῦ τμήματος τῆς G.O.Y.A. Τὸ περίπτερον ἐκέρδισε τὸ δεύτερον βραβεῖον. Τὸ πρῶτον βραβεῖον ἐδόθη εἰς Καθολικὸν παρεκκλήσιον ἀνεγερθὲν δαπάναις τοῦ Βατικανοῦ. Κατὰ τὴν βράβευσιν οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος, τὰ συμβούλια τῶν δύο Κοινοτήτων καὶ τοῦ Ἀλληλοβοηθητικοῦ Συλλόγου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἱερατικὸν Προϊστάμενον τῶν Κοινοτήτων Πατέρα Τιμόθεον, προσέφερον εἰς τὸν ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας ἀμφορέα, ἀντίγραφον ὁμοίου τοῦ 4ου π.Χ. αἰῶνος εὑρισκομένου εἰς τὸ Ἐθνικὸν Μουσεῖον Ἀθηνῶν. Ὁ Κος Πρόεδρος ἐδήλωσε συγκεκινημένος, ὅτι θὰ κρατήσῃ τὸ ὡραῖον αὐτὸ δῶρον εἰς τὸ γραφεῖον του, διὰ νὰ ὑπενθυμίζῃ εἰς αὐτὸν τὸ ἔξοχον Ἑλληνικὸν Πνεῦμα. (δ) Κατὰ τὴν νύκτα τῆς θείας λειτουργίας τοῦ Πάσχα εἰς τὴν πόλιν τοῦ Παναμᾶ προσῆλθε καὶ μετέλαβε τῶν ἀχράντων μυστηρίων ἡ πρώτη μαύρη Ὀρθόδοξος τῆς Δημοκρατίας τοῦ Παναμᾶ.

Εἰς ἄλλας Κοινότητας

—Εἰς τὸ σχολικὸν κτίριον τῆς Κοινότητος Εὐαγγελισμοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου Καλιφορνίας στεγάζεται τὸ ἐσχάτως ἱδρυθὲν Ἰνστιτοῦτον Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Μαθήσεως. Τὸ Ἰνστιτοῦτον εἶναι τὸ πρῶτον εἰς τὸ εἶδος του καὶ ἔχει σκοπὸν νὰ καταρτίσῃ τὴν νεολαίαν μας εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων μας, νὰ τὴν κάνῃ δὲ ἱκανὴν νὰ διακρίνῃ τὰ ψευδῆ στοιχεῖα τῶν ξένων προπαγανδῶν καὶ νὰ διαφωτίζῃ ἀκόμη τοὺς μηδεμίαν γνῶσιν ἔχοντας ὁμογενεῖς καὶ ξένους περὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Διδάσκουν εἰς αὐτὸ πρὸς τὸ παρὸν ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. Πολύευκτος Φινφίνης καὶ ὁ Αἰδεσ. Κωνσταντῖνος Μπιθίτσικας. Ἤδη ἐνεγράφησαν 75 μαθηταὶ καὶ ἐλπίζεται ὅτι πολὺ ταχέως ὁ ἀριθμὸς θὰ ἀνέλθῃ εἰς διακοσίους.

—Ἡ νεοσύστατος Κοινότης τοῦ Πίτσμπουργκ, Πα., τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, μᾶς ἔδωσε τὸ δεύτερον τεῦχος ἑνὸς περιποιημένου Κοινοτικοῦ Δελτίου εἰς Ἀγγλικὴν καὶ Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Εἰς τοῦτο διαφαίνεται μία ἐπαινετὴ δραστηριότης εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς δράσεως. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ὁ ἔξοχος ἱερατικὸς προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Αἰδ. Μιχαὴλ Βαπόρης καὶ οἱ ἐνθουσιώδεις συνεργάται του πολὺ σύντομα θὰ πραγματοποιήσουν τὴν ὑποδειγματικὴν Κοινότητα. Τοὐλάχιστον τὸ παρὸν μᾶς δικαιώνει νὰ διαβλέπωμεν αἰσίαν τὴν ἐξέλιξιν τοῦ μέλλοντος τῆς συμπαθοῦς αὐτῆς ἀδελφῆς τῆς Κοινοτικῆς μας οἰκογενείας.

ΠΑΓΚΟΣΜ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Ἀπὸ τὰς 25 τακτικὰς συνεδριάσεις τοῦ δευτέρου συνεδρίου τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, τὸ ὁποῖον θὰ συνέλθῃ τὸν Αὔγουστον εἰς τὸ Evanston, Ill., 11 θὰ εἶναι ἀνοικταὶ εἰς ὅσους ἐπρομηθεύθησαν εἰδικὰ πρὸς τοῦτο εἰσιτήρια. Διὰ τὰς συνεδριάσεις αὐτὰς ἐπρόκειτο νὰ πωληθοῦν 33,000 εἰσιτήρια. Ἡ μεγάλη ζήτησις ἀπερρόφησεν ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος 26,000. Χιλιάδες κόσμου ἀναμένονται ἀπὸ τὰς 48 Πολιτείας, τὸν Καναδᾶν, τὸ Μεξικὸν καὶ ἄλλας χώρας. Λέγεται ὅτι ἕνας ἱερεὺς τοῦ Τέξας ἐζήτησε χίλια εἰσιτήρια διὰ κατοίκους τοῦ Τέξας ποὺ ἔχουν ἐξασφαλίσει τὴν μεταφοράν των δι' ἐνοικιασθέντων ἀπὸ τώρα αὐτοκινήτων.

—Δι' ὅσους δὲν θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ προμηθευθοῦν εἰσιτήρια, θὰ καταστῇ εὔκολον νὰ παρακολουθήσουν τὴν εἰδικὴν «ἑορτὴν τῆς πίστεως». Θὰ εἶναι ἀπὸ τὰς μεγαλυτέρας ἑορτὰς λατρείας ποὺ ὠργανώθησαν ποτὲ εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὸν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν χῶρον θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ χωρέσουν περὶ τοὺς ἑκατὸν χιλιάδες κόσμου.

—Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων Κος Ἀθηναγόρας θὰ προεδρεύσῃ τῶν συνεδριάσεων τῆς 8ης καὶ 9ης Αὐγούστου. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς Κος Μιχαὴλ εἶναι μεταξὺ τῶν εἰδικῶς προσκληθέντων ὁμιλητῶν καὶ θὰ ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν πρωϊνὴν συνεδρίασιν τῆς Παρασκευῆς, 27ης Αὐγούστου.

—Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ κυρίου θέματος τοῦ συνεδρίου «Ἰησοῦς Χριστός, ἡ ἐλπὶς τοῦ Κόσμου» καὶ ὑπὸ τοῦ οἴκου Harper & Bros. ἐξεδόθη βιβλίον (σχ. 8ον), εἰς τὸ ὁποῖον δημοσιεύονται ἔξη μελέται ἐπὶ τῶν εἰδικῶν μερῶν τοῦ κυρίου θέματος, ἀποτέλεσμα τῆς ἐργασίας εἰδικῆς πρὸς τοῦτο ἐπιτροπῆς ἐργαζομένης ἀπὸ τοῦ 1952 ἐπὶ τῇ βάσει στοιχείων ἐξ ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν μελῶν ὅλου τοῦ κόσμου ὑποβληθέντων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἢ δημοσιευθέντων εἰς τοὺς τόπους δράσεως τῶν Ἐκκλησιῶν τούτων. Ἐπίσης δημοσιεύεται ἡ ἔκθεσις τῆς ἐπὶ τοῦ κυρίου θέματος συμβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς.

Τὸ Πνευματικὸν Δικαστήριον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, κατὰ τὴν τελευταίαν του δικάσιμον, ἐπέβαλε, κατ' ἄκραν ἐκκλησιαστικὴν ἐπιείκειαν, εἰς τὸν Ἀρχιμ. Γρηγόριον Καρφόπουλον, Ἱερατικὸν Προϊστάμενον τῆς Κοινότητος Ποτώκετ, Μασαχ., ἀργίαν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ πάσης ἱεροπραξίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

ΟΙ ΜΙΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Ὑπὸ Δ. Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΛΟΥ
Grosse Point, Mich.

Περίπτωσις α.

Ὁ Μιχάλης Χ... εἶναι τώρα ἡλικίας 29 περίπου ἐτῶν. Ὁ πατέρας του εἶναι μετανάστης Ἕλληνας. Ἡ μητέρα του Γερμανίδα. Ἡ οἰκογενειακή του ἱστορία εἶναι αὐτή:

Οἱ γονεῖς του λίγα χρόνια μετὰ τὸν γάμο των κατέληξαν σὲ διαζύγιο. Τὰ ἕξη τους παιδιά, χωρὶς τὶς ἀπαραίτητες φροντίδες, ἀποστερημένα τῆς ἀγάπης καὶ τῆς στοργῆς τῶν γονέων των, ἠκολούθησαν κακὸ δρόμο. Ὁ Μιχάλης στὰ 29 του χρόνια ἔχει νυμφευθῇ δυὸ φορὲς κι' ἔχει διαζευχθῇ ἄλλες τόσες. Ξένος πρὸς τὸ Ἑλληνικὸ περιβάλλον. Οὔτε λέξι Ἑλληνικά. Τελεία θρησκευτικὴ ἄγνοια. Μὲ κάποια ἐπιφυλακτικότητα καὶ δειλία ὁμολογεῖ ὅτι ἐβαπτίσθηκε μόνο στὴν Ἑλληνικὴ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία. Μόλις τώρα καταβάλλονται μερικὲς προσπάθειες νὰ ὁδηγηθῇ στὴν πίστι καὶ νὰ προσέλθῃ στοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας.

Περίπτωσις β.

Ἂς πάρουμε ἀκόμη καὶ τὴν περίπτωση τοῦ κυρ-Κώστα Β . . . Μετανάστης στὴν Ἀμερικὴ ἀπὸ χωριὸ κείμενο λίγα χιλιόμετρα βόρεια ἀπὸ τὸ δικό μου. Ἐνυμφεύθηκε ξένη γυναῖκα. Πολὺ καλή. Μὰ δυνατὸς χαρακτῆρας ποὺ κυβερνᾷ, ὄχι μόνο τὴν οἰκογένειά της, ἀλλὰ καὶ τὸν ἴδιο τὸν κυρ-Κώστα. Ἔτσι καὶ τὰ τρία παιδιά των χωρὶς καμμιὰ Ἑλληνικὴ μόρφωσι καὶ μὲ ἀσθενικὴ φυλετικὴ συνείδησι, χωρὶς τὴν ἐλάχιστη γνῶσι τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας, ἠκολούθησαν καὶ θρησκευτικῶς τὶς πεποιθήσεις τῆς μητέρας τους. Ξένα κι' αὐτὰ πρὸς τὴν Ἑλληνορθόδοξη κοινωνία μας.

Ἡ αἰτία τοῦ κακοῦ.

Καὶ εἰς τὰς δύο ἀνωτέρω περιπτώσεις ὁ μικτὸς γάμος ὑπῆρξεν ἡ κυρία ἀφορμὴ τοῦ οἰκογενειακοῦ ναυαγίου τῆς πρώτης περιπτώσεως καὶ τοῦ ἐθνικοθρησκευτικοῦ ἀποχρωματισμοῦ τῆς δευτέρας.

Τώρα, φέρε στὴν σκέψι τὰ παραδείγματα ποὺ ἔχεις καὶ σύ, ἀναγνώστη μου — ὁ καθένας μας γνωρίζει ἀπάνω ἀπὸ μιὰ καὶ δυὸ περιπτώσεις — καὶ παρακολούθησέ με στὶς παρακάτω σκέψεις.

Ἡ ἐξήγησις τοῦ κακοῦ.

Τὸ θέμα τῶν μικτῶν γάμων εἶναι ἀρκετὰ σοβαρό. Οἱ μικτοὶ γάμοι εἶναι ὑπόθεσις γενικοῦ ἐνδιαφέροντος ἢ τοὐλάχιστον πρέπει νὰ εἶναι, καὶ ἀποφασιστικῆς σπουδαιότητος ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιβίωσίν μας ὡς Ἑλληνορθοδόξου ὁμάδος εἰς τὴν Ἀμερικήν.

Ἰσχυρὰ μερίδα ἐκ τῶν ὑπευθύνων παραγόντων στὴν ζωὴ τῆς κοινωνίας κηρύσσεται κατὰ τῶν μικτῶν γάμων. Ὄχι μόνον κατ' αὐτῶν τῶν ὁποίων οἱ νυμφευόμενοι προέρχονται ἀπὸ τὰς τέσσαρας γνωστὰς φυλὰς (διαίρεσις τοῦ Η. Γουέλλς), ἀλλὰ καὶ ἐναντίον αὐτῶν ποὺ συνδέουν ἄτομα ἐκ διαφόρων ἐθνικοτήτων τῆς αὐτῆς φυλῆς καὶ διαφόρων θρησκευτικῶν καὶ κοινωνικῶν ἀντιλήψεων.

Ἰδοὺ δὲ διατὶ συνιστᾶται ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν ἀποφυγὴ τῶν μικτῶν γάμων:

α) Διότι ἀποτελοῦν ἀπειλὴν τῆς εὐτυχίας αὐτῶν τούτων τῶν συζευγνυομένων. Οἱ ἀκολουθίες τῆς συνάψεως ἑνὸς μικτοῦ γάμου εἶναι κατὰ κανόνα (ἐκτὸς ἐξαιρέσεων) ἀρνητικές. Ὑπάρχει μεγάλη πιθανότης νὰ καταλήξῃ ἕνας τέτοιος γάμος στὸ διαζύγιο καὶ νὰ εἰσδύσῃ ἡ γενικὴ δυσαρμονία στὴν ζωή του.

Γιατί, ἀλήθεια, πῶς μποροῦν νὰ δημιουργήσουν εὐτυχισμένη οἰκογένεια δυὸ νέοι ποὺ προέρχονται ἀπὸ δυὸ διάφορα καὶ πολλάκις ἀλληλοσυγκρουόμενα οἰκογενειακὰ περιβάλλοντα; Ἀπὸ οἰκογένειες μὲ διάφορη ἠθικὴ καὶ ἀλλότριες θρησκευτικὲς ἀντιλήψεις, μὲ ποικίλα ἔθιμα καὶ διάφορον ἐκτίμησιν πραγμάτων; Οἱ μικτοὶ γάμοι συντείνουν, κατὰ λογικὴ συνέπεια, στὴν διάλυσι τῆς οἰκογενείας. Δὲν ἐξασφαλίζουν τὴν ψυχικὴν ἑνότητα καὶ κατανόησιν. Καὶ ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχει ἑνότης ψυχική, ταυτότης ἀντιλήψεων καὶ ἐνεργειῶν, ἐνιαία θρησκευτικὴ πίστις καὶ σκοπιμότης στὸν θεσμὸ τῆς οἰκογενείας, ἐκεῖ εἶναι ἀδύνατον νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἁρμονία.

Ἐὰν εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ οἰκογένεια εἶναι «ἡ κατ' οἶκον ἐκκλησία» (Ρωμ. 16, 5), καὶ ὅτι γάμος εἶναι ὅ,τι ἀκριβῶς λέγει ὁ Πλάτων διὰ τὴν φιλία, «ἡ ἕνωσις, δηλαδή, δύο ψυχῶν σὲ μία, ποὺ ἀκολουθοῦν τὸν ἴδιο δρόμο, τὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς, ποὺ ἔχουν τὸν ἴδιο σκοπό, τὴν συμπλήρωσιν ἀλλήλων πρὸς ἐκπλήρωσιν ὑψηλοῦ τινὸς ἰδεώδους», τότε οἱ μικτοὶ γάμοι εἶναι ἐπισφαλεῖς γιατί, καθὼς προείπαμε, δὲν βοηθοῦν στὴν δημιουργία ἰσορροπημένων οἰκογενειῶν.

Οἱ μικτοὶ γάμοι πρέπει νὰ καταλογισθοῦν ἀκόμη κατὰ μέγα μέρος ὑπεύθυνοι διὰ τὰ 400,000 διαζύγια ποὺ ἐκδίδονται κάθε χρόνο στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, διὰ τὴν αὐξανομένην δυστυχῶς παιδικὴν ἐγκληματικότητα καὶ τὴν χαλαρωμένην ἠθικήν.

β) Ἰδιαίτερα διὰ τὴν Ἑλληνοαμερικανικὴν κοινωνίαν μας, οἱ μικτοὶ γάμοι πρέπει νὰ ἀποφεύγωνται διότι εἶναι οἱ ὑπουλότεροι ἐχθροὶ καὶ ὑπονομευταὶ τῆς ἐθνικῆς μας συνειδήσεως καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεώς μας. Οἱ τοιοῦτοι γάμοι ἀποτελοῦν τὴν ἀνεπιφύλακτον ἐγγύησιν τῆς ἐξαφανίσεώς μας σὰν Ἑλληνορθοδόξου κοινωνίας.

Οἱ συνάπτοντες μικτοὺς γάμους ἀποκόπτονται τοῦ Ἑλληνικοῦ περιβάλλοντος, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων. Χάνουν τὸ ἐνδιαφέρον τους διὰ τὴν κοινὴ μητέρα καὶ διδασκάλισσα τῆς ἀνθρωπότητος Ἑλλάδα, ἀποσκιρτοῦν ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας διὰ νὰ ζοῦν ἔτσι χωρὶς κανένα σκοπὸ καὶ ἐστερημένοι ἰδανικῶν καὶ κατευθύνσεως.

Εἶναι δὲ λυπηρὸν ὅτι ἀρκετοὶ Ἕλληνες καὶ Ἑλληνικῆς καταγωγῆς

συνάπτουν μικτοὺς γάμους. Βασισμένοι οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν στὴν ἐσφαλμένη ἀντίληψι, ὅτι ἀφοῦ εὑρέθησαν στὴν Ἀμερικὴ ὀφείλουν νὰ παραβλέπουν παράγοντας ποὺ θὰ τοὺς κρατοῦσαν στὸ πλαίσιον τῶν παραδόσεών τους, καὶ μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι θέλουν νὰ φανοῦν δῆθεν περισσότερον Ἀμερικανοὶ ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς προβαίνουν στὴν κατάργησι ἱερῶν ἀρχῶν καὶ ἁγνῶν παραδόσεων. Ταυτοχρόνως διακινδυνεύουν αὐτὴν ταύτην τὴν εὐτυχίαν των.

Τοῦτο, βέβαια, γίνεται ἀντίθετα πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς πλειονότητος τῆς ὁμογενείας μας, ἀλλὰ καὶ τῆς συμπολιτείας μας. Πολλοί, τόσον ἐκ τῶν εἰδικῶν κοινωνιολόγων ὅσων καὶ ἐκ τῶν πολιτικῶν μας ἀρχόντων, συνιστοῦν γάμους ἐντὸς τῆς ἀκτῖνος τῆς αὐτῆς ἐθνικότητος καὶ τοῦ αὐτοῦ θρησκεύματος. Ἔτσι ἐξασφαλίζονται καλλίτεροι πολίτες καὶ ἰσχυρότερες οἰκογένειες, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὡς γνωστόν, στηρίζεται καὶ ἡ δύναμις τοῦ κράτους. Πολὺ σωστὰ ἔχει λεχθῆ, ὅτι τὸ ποιὸν τῆς αὐριανῆς κοινωνίας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ποιότητα τῆς σημερινῆς οἰκογενείας. Γι' αὐτὸ καὶ δύο ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων ὀργανισμῶν στὶς Ἡν. Πολιτεῖες, ἡ Ρωμαιοκαθολικὴ καὶ ἡ Λουθηρανικὴ Ἐκκλησία (Σύνοδος Μιζούρι), ἐπισήμως ἔχουν ταχθῆ κατὰ τῶν γάμων μελῶν των μὲ ἄτομα ἄλλων δογμάτων. Γιὰ τὶς ἀναπόφευκτες δὲ περιπτώσεις, ἔχουν λάβει τέτοια μέτρα, ὥστε νὰ προσθέτουν μέλη εἰς τοὺς κόλπους των παρὰ νὰ χάνουν.

γ) Καθίσταται τώρα φανερόν, ὅτι πρέπει νὰ ληφθοῦν τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα καὶ νὰ προωθηθοῦν οἱ ἀνάλογες προσπάθειες, ἀπὸ ὅλες τὶς Κοινότητές μας, πρὸς πρόληψιν καὶ ἀποφυγὴν ἢ τοὐλάχιστον πρὸς μείωσιν τῶν μικτῶν γάμων. Καὶ ὡς τοιαῦτα θεωροῦμεν ἱκανά, ἐκτὸς τῆς πατροπαραδότου καλλιεργείας τῶν ἁγνῶν γνωριμιῶν καὶ τῆς φιλίας μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν, τὴν ἵδρυσιν καὶ λειτουργίαν κοινοτικῶν κέντρων. Κέντρα ὅπως τὰ γνωρίζουν καὶ τὰ ἔχουν οἱ Ἑβραϊκὲς συνοικίες, οἱ Ρωμαιοκαθολικὲς καὶ Λουθηρανικὲς κοινότητες.

Τὰ κοινοτικὰ κέντρα θὰ ἀποτελέσουν τὶς ἑστίες συγκεντρώσεων, ψυχαγωγίας καὶ ἀλληλογνωριμίας τῆς νεολαίας μας. Αὐτὰ θὰ συντελέσουν στὴν συγκράτησι τῶν νέων μας ἀπὸ τὴν παρέκκλισίν των σὲ κέντρα ἐπιβλαβῆ καὶ ἀμφιβόλου ἠθικῆς ποιότητος. Κοινοτικὰ κέντρα ἐφωδιασμένα μὲ τὶς σύγχρονες ἐγκαταστάσεις καὶ ὑπὸ τὴν συνετὴν ἐποπτείαν τῶν ἱερέων μας θὰ ἑλκύσουν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς νεολαίας μας καὶ δύνανται νὰ μεταβληθοῦν σὲ ἄριστα καλλιτεχνικὰ καὶ πνευματικὰ κέντρα, εἰς ἀληθινὰ ὁρμητήρια Ἑλληνοχριστιανικῆς δράσεως. Αὐτὰ θὰ συντελέσουν ἐν πολλοῖς στὴν πρόληψιν ἢ μείωσιν τῶν μικτῶν γάμων.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΕΙΣ ΕΠΙΚΡΙΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

16 Ἰουνίου, 1954

Ἀξιότιμον Κον Κ. Ἀδ. Κύρου
Διευθυντὴν «ΕΣΤΙΑΣ»
Ἀνθίμου Γαζῆ 7, Ἀθήνας.

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Ἑστίας»,

Εὐαρεστηθῆτε παρακαλῶ νὰ φιλοξενήσητε εἰς τὴν «Ἑστίαν» τὰς ἀκολούθους ὀλίγας μου γραμμάς.

Ἔλαβον γνῶσιν μερικῶν, ἐκ τῶν πολλῶν, δημοσιευμάτων ποὺ εἶδον τὸ φῶς ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ψηφίσματος τοῦ Κλήρου τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης κατὰ τοῦ ἔργου τοῦ Ν. Καζαντζάκη «Ὁ τελευταῖος πειρασμός». Διεμαρτυρήθησαν Ἀθηναῖοι δημοσιογράφοι κατὰ τοῦ ψηφίσματος τούτου καὶ τὸ ἐχαρακτήρισαν μερικοὶ ὡς ἐσπευσμένον καὶ ἀσύνετον, ἄλλοι ὡς ἀποτελοῦν καθαρὰν καὶ ἀπαράδεκτον ἀλλοτριοπραγμωσύνην, ἄλλοι ὡς προδίδον στενότητα κρίσεως καὶ ἀντιλήψεως, καὶ οὕτω καθεξῆς.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ὡς ἄνω διαμαρτυρηθέντας, θὰ ἀπευθύνωμεν μίαν μόνον ἐρώτησιν, εἰς τὴν ὁποίαν παρακαλοῦμεν ὅπως ἀπαντήσουν εὐθέως, εἰλικρινῶς, ὡς ἄνδρες τοὐλάχιστον καὶ Ἕλληνες, ἂν ὄχι καὶ ὡς Χριστιανοί: Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Ν. Καζαντζάκης εἰς τὸ βιβλίον του τὸ Γερμανιστὶ μέχρι τοῦδε κυκλοφορῆσαν λέγει που, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπέρασε μίαν ὀργιώδη νύκτα μετὰ τῆς Μαγδαληνῆς, συνέπεια τῆς ὁποίας ἦτο νὰ γεννηθῇ τέκνον φέρον τὸ ὄνομα Παράκλητος;

Ὑπάρχει τοιαύτη ἔκφρασις καὶ σκέψις εἰς τὸ ὑπὸ συζήτησιν βιβλίον, ναὶ ἢ ὄχι;

Καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ, ὅπως καὶ ὑπάρχει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων βλασφήμων καὶ αἰσχρῶν, ποὺ περιέχει τοῦτο, προσκαλοῦνται νὰ ἀπαντήσουν οἱ θεωρήσαντες καθῆκον, ὅπως διαμαρτυρηθοῦν κατὰ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κλήρου τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης, υἱοθετοῦν τὴν σκέψιν αὐτὴν τοῦ Καζαντζάκη; Ἢ μήπως ὅλοι τους προσυπογράφουν τὴν πρότασιν ποὺ ἔκαμε κάποιος συνάδελφός των, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ καταχωρηθοῦν ἀσχημίαι καὶ ἀθλιότητες, ὅπως ἡ ἀνωτέρω, εἰς τὰ σχολικὰ βιβλία;

Ἀλλοίμονον εἰς τὴν κοινωνίαν, ποὺ δὲν παρουσιάζει τὴν ἀντίδρασιν, ποὺ θὰ ἐπερίμενε κανείς, εἰς σαπρότητας ὅπως ἐκεῖναι ποὺ περιέχονται εἰς τὸ τελευταῖον βιβλίον τοῦ Καζαντζάκη. Καὶ ἀλλοίμονον ἐπίσης εἰς τὴν κοινωνίαν, ποὺ ἔχει διανοητικὴν ἡγεσίαν, ὅπως οἱ διαμαρτυρηθέντες Ἀθηναῖοι δημοσιογράφοι.

Ὑπενθυμίζομεν εἰς αὐτοὺς ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν δὲν εἶπε μόνον τὸ περίφημον ἐκεῖνο: «ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος βαλέτω λίθον ἐπ' αὐτήν», ἀλλὰ εἶπε καὶ τὸ ἄλλο τοῦτο: «Ἐὰν τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἁλισθήσεται;»

Μετὰ θερμῶν εὐχαριστιῶν καὶ εὐχῶν,

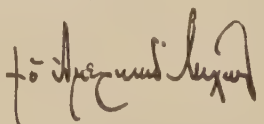

SERMONS

Simon Son of Jonas Lovest Thou Me?*

By Rev. PETER M. KALELLIS
Jersey City, N. J.

The whole life of our Lord Jesus Christ from the day of His birth, until the day that he took the thorny road of Calvary to die on the Cross for our Salvation, until His resurrection and ascension, indeed, is a great chain whose every link is a sermon. All these sermons, which are tremendously illustrated, may very well compose the most ideal sermon ever preached with the unique title, Love. His earhtly life started with love and ended with love. His incarnation was motivated by love. Whenever and wherever He taught, even while on the cross, love was His favored subject. And after His resurrection He completed His sermon with the threefold question addressed to the penitent disciple. *Simon son of Jonas lovest thou me?*

Since then the very same question has been asked to every baptized Christian, to anyone who participated in the Holy Sacrament and listens the Christian sermons. *Lovest thou me?* My dear friends, it is not sufficient to be Baptized, Confirmed, to receive Holy Communion, to memorize prayers and verses of the Bible, and to know the creed. These are good only if they are inspired by love, which is the source of all Christian virtues. Their application without love reminds of the words of the prophet Isaiah, "these people honor me only by their lips but their heart is far from me."

How We Must Love Christ

Our love towards Christ should be the center of our life. Our thoughts, words and actions should be motivated by His love. In other words, Christ is not interested in a Platonic Love, which is without obligations and sacrifices, like the one we usually have in different Academic theories or philosophical systems. Christ requires a personal, warm, living and sacrificial *love*. Love which is not influenced by time or circumstances, love which is stronger and warmer than the love of mother and child, a supernatural love, which is expressed through obedience and application of the commandments of God. Love from which nothing is able to separate us, "neither death, nor life, nor angels, nor principalities, nor powers, nor things present, nor things to come, nor height, nor depth, nor any other creature . . ." (Romans 8:38)

When the last war broke out a young man was engaged to be married to a young lady in New England, but the marriage was postponed. He was very fortunate in battle after battle, until the battle of the Wilderness took place, just before the war was over. The young lady was counting the days, at the end of which he would return. She waited for letters, but no letters came. At last she received one addressed in a strange handwriting, and it read something like this: "There has been another terrible battle. I have been unfortunate this time; I have lost both my arms. A comrade is writing this letter for me to tell you that you are as dear to me as ever; but I shall now be dependent upon other people for the rest of my days, and I have written this letter to release you from our engagement." This letter was never answered. In the next few hours she managed to get to the hospital, where the young soldier was taken. She went to his cot and threw her arms around that young man's neck and kissed him. "I will never give you up," she said. "These hands will never give you up; I am able to support you; I will take care of you."

Nineteen hundred years ago humanity was laying cripple and wounded in its painful bed. Then the great lover of mankind came. For three years He taught men the way of living and which are the important values of life. Finally He threw His arms on the cross and embraced the suffering humanity saying: There is no greater love than this. I lay down my life for you. Since then Christ with infinite love has embraced each one of us and waits for our call. If we could only make Jesus the object of our love, this afflicted world would be so different.

Why Should We Make Jesus The Object of Our Love?

The answer is brief but very inclusive. His love is everlasting. Is there anything else as eternal in this life? Is it possibly wealthy individuals, great offices, glory and pleasures?

Wealth is not an everlasting treasure. Unforeseen events destroy even the greatest properties. Death opens a great chasm between wealth and men.

Individuals? Well, individuals also alter, their dispositions change, their hearts become disinterested, their sentiments become dead, and the long trip of life reaches the end, and under the heavy stone of the grave disappear even the most beloved beings. What about our interest in great offices, glory and pleasures? The answer is in the Holy Scriptures: "Every flesh is like grass and every glory is like the blossom of the

(Continued on page 18)

* This sermon was delivered before the faculty and the body of students at the Episcopelian Seminary in Philadelphia, Pa. A few changes have been made in the original text.

OUR HERITAGE

I Am A Greek Orthodox

By NICHOLAS D. TYPALDOS

I am a Greek Orthodox Christian, baptized in the name of the Holy Trinity. I am called an Orthodox because I believe in the unaltered teachings of Christ. I have the true faith.

I have learned the value of prayer. I pray constantly, either alone or with my fellow Orthodox Christians. In this way I am in close contact with my Lord and Savior, Jesus Christ. While praying, I make the sign of the Cross, which symbolizes Christianity's hope of Life Eternal. It was on the Cross that my Savior shed His blood to cleanse mankind of all sin and to lead the faithful toward holiness and salvation. I make the sign of the Cross by joining the thumb and first fingers of the right hand (symbolizing the Holy Trinity) and touching with them, in this order, the forehead, the chest, the right shoulder and finally the left shoulder.

I, first, believe in the truths of the Orthodox faith; secondly, I do what the Christian religion commands; and thirdly, I try not to go against the Will of God, but to sanctify myself through prayer and through the Holy Sacraments.

Here are the truths in which I believe. Here is my Creed. This "Symbol of Faith" consists of twelve articles and was formulated by the holy fathers of the First Ecumenical Council of Nicea (first seven articles) and the Second Ecumenical Council of Constantinople (the last five articles). I recite the "Creed" of the Orthodox religion from memory in the original Greek. What is more important, however, is that I know its meaning.

The Creed teaches the Mystery of the Holy Trinity — three Divine Persons, really distinct, yet equal: The Father, The Son and The Holy Spirit. God created the Angels, man and everything that is visible and invisible. Angels are spirits which were created to assist, to adore and to enjoy God. They are also messengers from God to men, and their guardians. The fallen Angels are called Devils whose aim is to tempt us into sin.

Man is composed of body and soul. The soul is in the "image" of God. God created the first man, Adam, and the first woman, Eve. Because they sinned (original sin) in disobeying His command, all men are born in sin and have lost their immortality.

God has sent His Son, our Lord and Savior Jesus Christ, Who was made man (Mystery of Incarnation) and through His suffering and Crucifixion He cleansed us, with His very blood, from sin.

There are two natures in Christ, the nature of the perfect God (performing miracles) and the nature of the perfect man (eating, sleeping, feeling pain, etc.). It is from the Gospels of Matthew, Luke, Mark and John that I learn of my Lord's life. He was born in Bethlehem, Palestine, and lived on earth for thirty-three years. When He was thirty years of age, He was baptized in the river Jordan by Saint John the Baptist.

He taught His Gospel, which means "good news," during His last three years while performing many miracles (something that is produced by the power of God which defies the laws of nature). He was ultimately crucified (Mystery of Redemption) and gave up His Spirit on the Cross on the little hill of Golgotha, in Jerusalem. Three days later He arose from the dead and forty days after His Resurrection He ascended into Heaven (Ascension Day) in the presence of His Apostles and now "sitteth at the right hand of the Father."

My Lord Jesus Christ will return visibly at the end of time and with great power and glory will judge all according to their works (Second Coming of the Lord).

I believe, also, in the Holy Spirit, the third person of the Holy Trinity, which proceeds only from the Father, which appeared as a Dove the day that my Lord was baptized, which appeared as tongues of flame at Pentecost, and which spoke through the mouths of the Prophets and gave wisdom and power to the Apostles while they preached the Gospel. I partake of the Holy Spirit through the Holy Sacraments of Baptism, Chrismation, and Holy Eucharist.

My Church is known as ONE (one Church, one founder) HOLY (it sanctifies), CATHOLIC (universal), APOSTOLIC (was spread and made known through the world by the Apostles) ORTHODOX (it is the true faith as found in the Holy Bible and the Holy Tradition) CHURCH (a body of all those believing in Christ, baptized in the name of the Holy Trinity and practicing the seven Holy Sacraments).

My Church, The Greek Orthodox Church, is governed by a lawful or canonical clergy (Bishops, Priests and Deacons). My highest ecclesiastical authority is the Ecumenical Patriarchate in Constantinople (Istanbul), Turkey. His All Holiness, the Ecumenical Patriarch, is the leader of 250,000,000 Greek (Eastern) Orthodox communicants the world over.

Here, in the United States, the Greek Orthodox Church has as its leader His Eminence the Greek Archbishop, who represents and pays allegiance to the Ecumenical Patriarchate.

By church, in a narrow sense, I mean the place where I go on Sunday or on any other occasion, to worship my God and sanctify myself. My

Church is called, the EASTERN Orthodox Church, because it was developed in the East (Orient).

My Church, the Greek Orthodox Church, is neither Catholic nor Protestant. It is the MOTHER CHURCH, which has preserved intact the teachings of our Lord Jesus Christ and those of the Holy Tradition. I wholeheartedly pray that the day will soon come when my Church will be recognized as a Major Faith in my country, along with the Protestant, Catholic and Jewish faiths.

I share the religious duties to my Church with over a million fellow Greek Orthodox communicants (of Greek extraction) in the Uuited States and over six and half million other Greek (Eastern) Orthodox in America of all other Orthodox nationalities, such as: Russians, Syrians, Serbs, Poles, Albanians, Roumanians, Czechoslovakians, Ukrainians, etc.

My Church is the most democratic religious body in the world. I, therefore, not only enjoy democracy in my state and federal governments, but in my Church as well. That is the reason why I say that the American form of government and the Greek Orthodox Church administration are exactly the same. No one in my Church, whatever his position, is infallible except the seven Ecumenical Councils. The decisions of these Councils govern my Church.

The head of the Greek (Eastern) Orthodox Church in the world is our Lord and Savior Jesus Christ. He, Himself, is always with us.

All the Bishops in my Church are equal. By Bishops I also mean the titled Bishops, as the Patriarchs, Archbishops, Metropolitans, etc.

As a Greek Orthodox I practice Christinaity in my everyday life. I read the Holy Bible regularly, both the Old and the New Testaments. I know that Testament means God's promise to save man. I know that the Old Testament was written originally in Hebrew and was later translated into the Greek. The New Testament was written originally in Greek. It is a great privilege, for me, to be of Greek extraction and to be able to read the Bible in the original Greek.

Besides the Holy Bible, I know that we have the Holy Tradition, which is one of the two sources of the Christian Religion. Tradition, of course, is the word of God, given to us by the Apostles and the Holy Fathers by word of mouth, it is in harmony with the Holy Bible, it is older than the Bible and it completes and interprets the Bible. Holy Tradition is, for instance, the various Orthodox Liturgies and Services, the Sign of the Cross, the Icons, the vestments of the Clergy, the facing toward the East in prayer and so forth.

I also believe in my Church's teachings of Judgment after death, of Heaven and Hell. That the body will return to the earth after death and that the soul will be judged immediately after death (Particular Judgement) is also part of this belief. The General Judgement of all the living and dead will take place at the Second Coming of our Lord Jesus Christ.

SIMON SON OF JONAS LOVEST THOU ME?

(Continued from page 16)

grass." The grass and its blossoms wither, decay and become earth. Exactly the same thing happens with the glory and pleasures. They pass quickly and they leave us in disappointment. Therefore, we don't profit anything from loving temporary things that pass by like shadows and scatter like smoke. However, if we devote ourselves to Christ, our profit is everlasting as Christ is and ever shall.

The Threefold Question and the Clergy

Early one morning the rejected, the denied, the crucified and the Risen Christ approached Peter and said: "Simon son of Jonas lovest thou me?" His voice is carried all down the centuries to us and especially to the clergy. It is a very important qualification for a clergyman to have love towards Christ that this love may reflect upon the people. Christ loves so much His people that He only entrusts them to those that have understanding and love towards Him. The threefold question "lovest thou me?" indicates that shepherds of the flock must have love. Priesthood is not a profession neither an occupation with a great income. It is a call. It is a holy deposit entrusted to those that really love Him. Following the steps of the good shepherd is not so easy, but our love towards Him makes it easier. When Peter replied that he indeed loved Christ, Christ told him: "Feed my lambs, feed my sheep, and be the shepherd of my sheep." By lambs He meant the neophytes, the newly baptized Christians. By sheep He meant the older. Yes, the flock of Christ is composed of young and old, consequently the nourishment appropriate to the individual need.

"Lovest thou me?" If we answer as Peter did, "Yes Lord, Thou knowest that I love Thee"; yes Lord, we love Thee, we are warmly devoted to Thee, then He will answer: "Feed my lambs, feed my sheep." Be good pastors of my people, "teaching them to observe all whatsoever I have commanded you; and I will be with you always, even unto the end of the world." Let us all, therefore, clergy and future clergy, be inspired by His infinite love that we may accomplish the work entrusted to us faithfully and conscientiously. Let us be in all things a pattern to the flock committed to our care. And when the sunset arrives we may be worthy to say along with St. Paul: "We have had a part in the great contest, we have run our race, we have preserved the faith. Now the crown of uprightness awaits us, which the Lord, the upright Judge, will award us."

ON THE OCCASION OF G.O.Y.A.'S NEW CAMPAIGN

Books For Brookline

By Rev. DEAN T. ANDREWS
San Antonio, Texas

[The author of the following article, Rev. Dean T. Andrews, of our Greek Community of San Antonio, Texas, is a specialist in the field of books by training and experience. Before his ordination he studied and worked as a librarian. He is also the author of a pamphlet published by our Archdiocese, entitled "Bibliography of the Eastern Orthodox Church."

As our G.O.Y.A. is setting out for a big drive that will add new books to the Brookline library, we welcome this article as a valuable contribution of a specialist in the field of books, and we are looking forward for new contributions of the same kind.]

The Greek Orthodox of North and South America have just seen their own private miracle, their Theological School "Holy Cross" complete its seventeenth school year. It doesn't seem possible to the pioneers in this work, hierarchs, priests and laymen alike, that seventeen years have gone by. It just doesn't seem possible that some of the freshmen entering the Seminary in Brookline this fall were born after its founding in the fall of 1937.

As the Theological School is about to start its eighteenth school year, its heads seek to take another big stride forward, another step toward greater recognition by governmental agencies and by the Association of Theological Schools.

The Library

The library needs to become better qualitatively and quantitatively. Standards have been set that serve as measuring rods. Library holdings are checked with book lists dealing with the various subjects taught in theological schools of the country. A percentage table is then set up to determine the extent to which the library compares with recognized theological libraries. A still further table is prepared whereby the ratio of books in the various fields is determined. This ratio is then compared with the curriculum of the school. In this manner, the collection can avoid being top-heavy in any one field. Too, the librarian can discover if the collection is lacking in any field that receives special emphasis in its curriculum.

Adequate attention is given to non-theological groupings of books in this quantitative and qualitative analysis. It is as it should be, because no priest can be fully educated without a nodding acquaintanceship with liberal arts subjects.

The survey and analysis of the magazine collection is basically the same as that for books. All scholars know only too well the fact that some important topics are to be found only in magazine articles. It costs money to print books and some less fortunate authors have been forced to limit their literary output to a few magazine articles.

Once a survey has been conducted, its needs in various fields are made apparent. Then follows the problem of filling up the largest holes on the library shelves. This task, the delight of a truly professional theologian-librarian, is a slow one because theological books go out-of-print so quickly.

There is a rich source of printed material to help enrich a theological school's collection. Some communities have church newspapers and magazines. These church organs, whether they are short-lived or not, have had on their mimeographed, photo-offset or printed pages, sermons, historical surveys and paragraphs on matters of belief that are well worth referring to in research.

Still another rich source of information can be found in leaflets privately printed from time to time.

As we enter into the world of non-book materials, we find audiovisual materials that are invaluable. Phonograph records and tape recordings of church services have been made available. Some sets should find their way into our Theological School's library.

Movies and slides to illustrate church worship, architecture, history, and the Holy Land sites all help in explainnng our faith in an even more vivid manner.

Groups Served by the Library

The entire collection of the library, whether it be books or non-book material, serves four important groups of users. The most important group is that of the teaching staff. Aided by the collection, they prepare adequate lectures and suggest reading lists for each lecture and for the all-important theses.

The second group is the student body itself. In addition to being valuable for their study, the collection serves to suggest what books future priests should buy for their own libraries.

The third group, possibly even more important, is the alumni. With one to twelve years of experience in the field, they have discovered some of their needs for refresher courses as well as courses they never did have during their seminary days (because of a necessarily ever-changing curriculum).

A fourth group is that of research study needed by many of our Greek-American college and university students. They form an important segment of our society. As they choose these topics related to our church, their only complete source of infor-

mation is our seminary library. An encouragement by our Theological School would serve a two-fold purpose — help them in their immediate need, the thesis, and help them understand and love our faith as they become active parishioners in our communities later on.

A Step Forward for the Library Is a Step Forward for Our Future Clergy

A really good library, organized and maintained on a professional level, costs much in time, in money, in effort and in leadership. We can't expect something for nothing.

The current "Books for Brookline" drive is the opportunity of a lifetime. This is possibly our greatest opportunity to prove to all, Orthodox and non-Orthodox alike, whether we want a well-informed faculty, well-informed clergy, well-informed laymen. The success of the library drive at the Minneapolis G.O.Y.A. Conference and on National Youth Sunday will determine the value of the library in Brookline. Will it compare favorably with other libraries?

After the drive, there will remain three important steps. Adequate book selection so that the one in charge can supply the right book to the right person at the right time, or, to word it differently, the most books at the least cost for the most readers. The second step in the library's step upward is adequate housing and equipment. The third and most important step is the classification of the collection in such a manner that it will suit the unique demands of an Orthodox library. Only a professional librarian who understands Greek Orthodox theology fully can classify the collection accurately so that it will really be useful to all.

A step forward for our library is a step forward for our seminary, for our future clergy and for our church in America.

Let's not hesitate to help the "Books for Brookline" drive.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 7ης σελίδος)

ρεῖ, ὅτι «ὁ νεώτερος Προτεσταντισμὸς δὲν δύναται νὰ δημιουργήσῃ τὴν νέαν περίοδον τῆς Χριστιανικῆς ἱστορίας ἄνευ τῆς συμβολῆς τῶν παλαιοτέρων Ἐκκλησιῶν, δηλαδὴ ἄνευ τῆς βοηθείας τῶν Ἑλληνορθοδόξων παραδόσεων. Ἀλλὰ τοιαύτη βοήθεια προφανῶς δὲν δύναται νὰ προέλθῃ ἀπὸ μίαν δογματικὴν Ὀρθοδοξίαν, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ μίαν ἐλευθέραν, δημιουργικὴν ἑρμηνείαν τῶν παλαιοτέρων παραδόσεων, ὡς εὑρίσκομεν αὐτὴν εἰς τὸν Νικόλαον Μπερδιάεφ». (Religion in Life, σελ. 415, 1938.)

Ὁ διαπρεπὴς οὗτος καθηγητὴς διαβλέπει μεγίστην ἀξίαν εἰς τὴν συμμετοχὴν τῆς Ὀρθοδόξου Καθολικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν Οἰκουμενικὴν Κίνησιν καὶ ἀναντιρρήτως διερμηνεύει τὰς πεποιθήσεις πλείστων ὅσων Προτεσταντῶν θεολόγων. «Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία», λέγει, «ἀκόμη κατέχει τὰς προορθολογιστικὰς καὶ θεοσοφικὰς παραδόσεις, αἵτινες δύνανται νὰ παράσχουν μίαν νέαν ἀφετηρίαν εἰς τὴν Χριστιανικὴν σκέψιν καὶ πρὸ πάντων εἰς μίαν ριζικὴν μεταμόρφωσιν τοῦ ἀνθρωπίνου αἰσθήματος καὶ συνειδήσεως». (σελ. 410.) Πράγματι βαρυσήμαντα τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ καθηγητοῦ. Ἡ Οἰκουμενικὴ Κίνησις προβάλλει εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν μεγάλην πρόκλησιν, καλεῖται δὲ αὕτη νὰ ἀνταποκριθῇ διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ πνεύματός της, ζωῇ τε καὶ καλάμῳ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 11ης σελίδος)

ἐδῶ τὸν ἐρχόμενον Ἰούλιον, κατὰ δὲ τὰ διαθέσιμα στοιχεῖα θὰ σημειώσῃ ἀκόμη μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν εἰς ὀργάνωσιν, εἰς ἀριθμὸν καὶ εἰς ἀποτελέσματα.

Αὐτοί, ἐν γενικαῖς γραμμαῖς, εἶναι οἱ σκοποὶ καὶ οἱ καρποὶ τῆς Ἀκαδημίας, τὴν ὁποίαν τιμᾶτε καὶ ἐνθαρρύνετε σήμερον διὰ τῆς παρουσίας σας, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ αἰσίου τερματισμοῦ μιᾶς ἀκόμη περιόδου τῆς λειτουργίας της.

THE ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find $3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name .....

Adress .....

.....

G.O.Y.A.: The Hope For The Future of Our Church

A Short Report

By ERNEST VILLAS
Chairman of the National Council of G.O.Y.A.

As a result of the G.O.Y.A. District Conferences held throughout the nation this spring, thousands of Greek-Orthodox youth from distant cities met to discuss their mutual Church and Community problems. G..O.Y.A. is a religious organization dedicated primarily to the religious education of our youth. It is made up of young men and women, both married and single, who realize the great need for more knowledge of their Church and Faith and who are willing to assist their Church in meeting these needs. From Portland, Oregon, to Boston, Massachusetts, young men and women representing nearly all communities in America have convened in eleven District Conferences, thus completing the organizational structure of G.O.Y.A. The *Local*, the *District* and the *National* levels of the organization now form the network of communication necessary to integrate the G.O.Y.A. program.

Although the G.O.Y.A. is primarily based upon meeting the needs of religious education of our youth, it is also an organization dedicated to service. Its forthcoming major project will take place September 19th through 26th and is properly titled "Brookline Library Week." During this week young people in G.O.Y.A. Chapters across the nation will seek to raise the sum of $50,000 to procure the additional 12,000 volumes needed to complete the needs of our Theological Seminary.

The future of our Church lies in the ability of our clergymen to meet the needs of our people. Their training must of necessity be complete and thorough, and an adequate library is essential to this goal. The "Books for Brookline" drive closes on National Youth Sunday, September 26th, and our youth throughout the nation are urged to give every support to this worthy goal.

During the third week of August (22-27) the Fourth National Conference of the G.O.Y.A. will take place in Minneapolis, Minn.

Major decisions and policies will be formulated in all phases of church youth activities. Some of the committees include: Sunday Schools, Junior Youth, Local Activities, Choirs, National Recognition of the Eastern Orthodox Church, Cultural-Fine Arts, Resolutions, Finance, etc. Young men and women, delegates and visitors alike, and many priests from all parts of North America will participate in this historic Fourth National Conference of the Greek Orthodox Youth of America in Minneapolis, Minn., August 22-27. You are cordially invited, young or old, for in G.O.Y.A. lies the hope and future of our Holy Church.

A Speech

By Rev. SPYRIDON COUTROS
Asbury Park, N. J.

[The G.O.Y.A. District of Diocese I, held its first annual Conference at Asbury Park, N. J., over the Memorial Day weekend. Hundreds of youth from Greater New York and New Jersey attended the Conference and participated in its deliberations.

The three-day Conference resulted in many new policies and far-reaching decisions for G.O.Y.A. in that area and was climaxed by a banquet on Sunday afternoon. One of the principal speakers was the Rev. Spyridon V. Coutros of Asbury Park, who represented His Eminence Archbishop Michael at the entire Conference. The following is the text of Rev. Sp. Coutros' speech given at the Sunday afternoon banquet.]

On behalf of His Eminence, Archbishop Michael, whom I have the honor of representing at this conference, I bring you his heartiest regards, and the wishes and blessings of the Greek Orthodox Church of America, so that your efforts and searchings of the covention may be successful.

The three words GREEK, ORTHODOX, YOUTH, represent and symbolize your outstanding organization. Upon these three words I wish to base the few words that I have to say.

GREEK: A name we are all proud and honored to be called, for it is great and high. Besides the fact that it represents one well-known civilization that enlightened and inspired humanity, it is at the same time a gift of God, because when the Greek representatives went to meet Jesus in Jerusalem, our Saviour, Jesus Christ, said: "The hour has come for the Son of man to be glorified." (John 12: 23-24)

We should all be proud for being honored from the lips of the Son of

God, for the recognition of our civilization and the spiritual guidance that our forefathers have conveyed to humanity.

The Greek name was honored, glorified and is glorified today by all the intellectual peoples of the world.

The Greek language was given not only as a means to spread and reach civilization, but to become its spiritual guide, and it did become the means through which almost all humanity got to know the true God, the Religion of the Son of God, Jesus Christ.

The Epistles of St. Paul and all the Gospels were written in the Greek language.

We Americans of Greek descent should be grateful to the Giver of all.

At this moment allow me to digress a bit.

Since the Greek language was honored by God and all the intellectual, we pose the question: What is our obligation towards our language? Must we forget it because we don't understand it, or must we maintain it? The answer to this lies in the fact that we have an obligation towards it; we must try to learn it and pass it on the others, forever.

We should feel proud when we speak the language of our fathers, because from our language we are distinguished that we are Greeks. When we stop using our Greek, that is when we further ourselves from the distinction and honor for which we have spoken before.

ORTHODOX: The word itself reveals the right belief, in other words, the true religion, the religion of our Jesus Christ. We as Greek Orthodox are the only ones that preserve and teach this religion, because, as I have said before, we had the honor to receive the religion in our language and interpret it rightfully.

All the translations from the original Gospel cannot be correct, because those who translated missed the true meaning of our language in many important fundamentals. Only true meaning and inspiration can be conveyed by the original text.

Thus we have the differences from all the other Christian Churches. There will be a time though, that just as our forefathers were recognized as the couriers of the civilization and brought renewal to humanity, so will Orthodoxy feel the harmony and will be recognized by all as the true religion and the right belief. That is when the prophesy of Jesus will come true, which says: "So there shall be one flock, one shepherd." (John 10: 16)

YOUTH: Upon you, our Church is depending for hope and assurance, not only that you will remain faithful, but that you will spread her teachings to the generations to come. With all your eagerness and enthusiasm which distinguishes your age, you will maintain a prosperous Church in America.

I hope that, since we understand the value of the Greek language, you will continue to perpetuate its heritage, which represents the Good, the Beautiful, and the True.

May God bless your organization, its purposes and its purposeful work. Only through such affiliation you will be a source of pride to your parents and to your Church. In this manner you will make a distinguished contribution toward the maintenance and elevation of the Greek Civilization and, at the same time, serve America as true citizens of American Greek descent.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΜΑΪΟΥ

A. GENERAL

Mrs. Mary Theodore, Joliet, Ill., $50.00; Mr. Thomas Dovas, Weehawken, N. J., $40.00; Miss Nickie Regas, Trenton, N. J., $25.00; Mr. T. Bambalis, Wiston-Salem, N. C., $50.00; Mr. George J. Katros, Florence Villa, Fla., $200.00; Mrs. Dorothy Vafeades, Mahonoy City, Pa., $15.00; Mr. Nick Anisis, Brooklyn, N. Y., $120.00; Ladies Auxiliary, Hellenic Orth. Church, c/o Mrs. Zeny Politis, Memphis, Tenn., $40.00; Greek Ladies Phil. Society, Atlanta, Ga., $208.00; Mr. Peter Lalayanis, Buffalo, N. Y., $5.00; Daughters of Penelope Chapter No. 125, c/o Miss E. Constantinou, Philadelphia, Pa., $10.00; Mr. Kleo Tsiokos, Mahonoy City, Pa., $50.00; Mr. K. Markides, New Haven, Conn., $60.00; Mr. W. Chilakos, Sidney, Nova Scotia, Canada, $70.00; Mr. Jerry Molfetas, New York, N. Y., $150.00; Order of Ahepa, Uniontown Chapter No. 116, Uniontown, Pa., $172.50; Mr. James N. Karahalios, Hartford, Conn., $10.00; Miss Patricia M. Phillips, Rutland, Vt., $10.00; Mrs. Nicolaides $50.00; Mr. W. Frangedakis, Decatur, Ill., $50.00; Greek Archdiocese of North and South America (Decadollarion) $5,000.00

Total $6,385.50.

B. VASILOPETTA

Philoptohos Mothers Club of Evangelismos, Chicago, Ill., $100.00; Greek Ladies Philoptohos Soc., Portland, Ore., $296.40; Greek Ladies Philoptohos Society, Webster, Mass., $50.00; Ladies Auxiliary, Hellenic Orthodox Church, Memphis, Tenn., $40.00; Greek Ladies Soc., Hegewich, Ill., $35.00.

Total $521.40.

C. IN MEMORY

Hellenic Orthodox Youth of St. Nicholas Church, Chicago, Ill. in memory of late Rt. Rev. Bishop Gerassimos, $10.00; Mr. Theodore G. Manos, Paterson, N. J., in memory of beloved mother, Katherine, $25.00; Gurtler Bros. Auxiliary Post No. 420, V.F.W., Saratoga Springs, N. Y., in memory of Peter Chafouleas, $5.00; Mr. John A. Issaris, Saratoga Springs, N. Y., in memory of Peter Chafouleas, $10.00; Mr. Paul E. Howard, Gurtler Bros. Post No. 420, V.F.W., Saratoga Springs, N. Y., in memory of Peter Chafouleas, $5.00; Miss Elizabeth Athanasopoulos, Jersey City, N. J., in memory of beloved brother, Alexander, $10.00; Mr. Louis Verven, Poughkeepsie, N. Y., in memory of Louis Kustas, $5.00; Mr. and Mrs. Anastasios Giores, c/o St. George Church, Philadelphia, Pa., for a mass for Alexander, Athena and their children, $100.00; Mr. and Mrs. James Karamaounis, c/o St. George Church, Philadelphia, Pa., in memory for Emmanuel Tsiklas, $10.00; Mrs. Amalia Frango, New York, N. Y., in memory of beloved husband, Cosmos, $25.00; Mr. W. D. Smith, Poughkeepsie, N. Y., in memory of Louis G. Kustas, $5.00; Mr. and Mrs. Anthony

Kalliche, Poughkeepsie, N. Y., in memory of Louis G. Kustas, $20.00; Mr. and Mrs. Charles Kalliche, Poughkeepsie, N. Y., in memory of Louis G. Kustas, $10.00; Mr. and Mrs. Arthur Kalliche, Poughkeepsie, N. Y., in memory of Louis G. Kustas, $10.00; Mr. James Kalliche, Poughkeepsie, N. Y., in memory of Louis G. Kustas, $10.00; Mr. George J. Kustas, Batavia, N. Y., in memory of Louis G. Kustas, $10.00; Mr. and Mrs. John Milonas, St. Louis, Mo., in memory of Demetrios Bouras, $5.00; Mrs. Constance Demopoulos, c/o Elliot, New York, N. Y., in memory of Sotiri Eliopoulos, $10.00; Mr. and Mrs. G. E. Muckenhoupt, Poughkeepsie, N. Y., in memory of Louis G. Kustas, $5.00; Mr. Erwin G. Pfisterer, Hyde Park, N. Y., in memory of Louis G. Kustas, $10.00; Friends and Relatives of Emmanuel Saltas, c/o Assumption Church, Poughkeepsie, N. Y., in memory of Emmanuel Saltas, $110.00; G.O.Y.A., c/o Constance Fanakos, Rock Island, Ill., in memory of Bishop Gerasimos, $5.00; Mrs. Nicholas Koulouris, St. Paul, Minn., in memory of her beloved son, Demetrios, $25.00; Mr. George Asteriou, West Haven, Conn., in memory of his beloved wife, Trygona, $20.00; Mrs. Mary J. Cosolios, Tarpon Springs, Fla., in memory of her husband, Demetrios, $10.00.

Total $480.00.

D. SPECIAL

Philoptohos Society "Harmony," Pittsburgh, Pa., for graduation of Stella Ballas, $20.00; Mr. L. W. Lundquist, Shrub Oak, N.Y., for improvement of grounds, $500.00.

Total $520.00.

E. UNIFORMS

Mrs. Pota Skoutaki, Freeport, N. Y., $50.00.

GRAND TOTAL $7,956.90

DONATIONS IN GOODS
(April and May)

Flowers for Epitaphio: Mrs. Talarico, Cold Spring, N. Y.; Greek Ladies Phil, Society, Peekskill, N. Y.; Mrs. Coris and Mrs. Lapis, Beacon, N. Y.; Mrs. Pappas, Nyack, N. Y., white nylon for Epitaphio; Sunday School of Annunciation Church, Dayton, Ohio, 60 white cotton blouses; Greek Ladies Phil. Society of Annunciation Church, Atlanta, Ga., 2 dozen sheets and pillows; Greek Ladies Phil. Society, Miami, Fla., 60 silk scarfs; Greek Ladies Phil. Society, of St. Nicholas Church, St. Louis, Mo., 3 dresses for Paula Anastas; Mrs. G. Geankoplis, St. Paul, Minn., children's clothing; Daughters of Penelope, Houston, Tex., home-made Greek cookies; Mr. and Mrs. Charkalis, Beacon, N. Y., eggs and Easter candy; St. George Church, Highland Park, N. J., cake and candy, case of eggs; Mr. Sam Vournas, Lake Worth, Fla., case of oranges; Mrs. Irene Skilitis, Bronx, N. Y., clothes for children; Junior Philoptohos of St. Demetrius Church, Jamaica, N. Y., candy; Junior Philoptohos of St. Demetrius Church, Astoria, N. Y., party for children, weenies, marshmallows, cokes and gifts; Mr. John Kiamos and Mr. and Mrs. Andrew Grupp, New York, N. Y., a Day at the Circus for 64 kids and their teachers with dinner at Hellas Cafe, tickets for the circus and spending money for all the children; Mr. John Ventouras, Monarch Desk Co., New York, N. Y., school desks and seats; Miss Thetis Touliatou, President of Jr. Philoptohos of St. Spyridon Church, New York, N. Y., classroom screen and filmstrips; Sons of Pericles c/o St. George Church, New Brunswick, N. J. 1 case of eggs; Greek Ladies Phil. Society, Charleston, S. C., 50 bedspreads.

✝

NEW YORK CHURCH SUPPLY Inc.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν ὅτι τὸ κατάστημα καὶ ἐργοστάσιόν μας ἔχουν τώρα ἑνωθῇ ὑπὸ τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν — εἰς τὸ

4 Barclay Street, New York

Εἰς τὸ κέντρον τῆς περιφερείας Ἐκκλησιαστικῶν Εἰδῶν Ἔχομεν πρὸς ἐπίδειξιν μεγάλην ποικιλίαν νέων ὑφασμάτων εἰσαχθέντων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τὴν μεγαλυτέραν παρακαταθήκην διὰ γαρνιτοῦρες. Ἡ περίφημος ὑπηρεσία μας Κοπτικῆς εἶναι μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδός της. Ὅταν ἀγοράζετε ὑφάσματα καὶ γαρνιτοῦρες, ἡμεῖς κόπτομεν τὰ Ἄμφια καὶ τὰ Ράσα νὰ ἐφαρμόζουν εἰς τὰ μέτρα σας, δωρεάν.

Γράψατε διὰ δείγματα καὶ κατάλογον:

KATHERINE IVANYI

New York Church Supply, Inc.

4 BARCLAY STREET NEW YORK 7, N Y.

BArclay 7-9082

Αὐτὴ εἶναι ἡ μόνη μας διεύθυνσις

ΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΣΑΣ ΕΙΔΗ

ΑΓΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, ΑΡΤΟΦΟΡΙΑ, ΙΕΡΑ ΕΞΑΠΤΕΡΥΓΑ, ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΥΣ, ΜΑΝΟΥΑΛΙΑ ΘΥΜΙΑΤΗΡΙΩΝ, κ.τ.λ.

Ἐπίσης ΚΑΝΔΗΛΑΣ ΣΠΙΤΙΟΥ εἰς διάφορα σχέδια καὶ μεγέθη μὲ λάδι καὶ μὲ ἠλεκτρισμόν, κρεμαστὰ καὶ τῆς τραπέζης, εἰς πολὺ συγκαταβατικὰς τιμάς, ὡς καὶ ΕΙΚΟΝΑΣ ΑΓΙΩΝ εἰς ὅλα τὰ μεγέθη.

Ἀπὸ τὸ ΜΟΝΟΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΣΙΑΣ

Τὸ ἀρχαιότερον εἰς τὴν Ἀμερικὴν

Ζητήσατε τὸν Κατάλογόν μας. Ἀποστέλλεται δωρεάν. Γράψατε:

PAPAGEORGE JEWELRY CO.

584 EIGHTH AVENUE

NEW YORK 18, N. Y.

Between 38th and 39th Streets

Tel. WIsconsin 7-6071

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΚΟΣΜΟΣ"

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Βιβλία, Περιοδικά, Καταστατικά, Διπλώματα, τὰ ὡραιότερα Journals Ἐσπερίδων, Προσκλητήρια Γάμων καὶ Βαπτίσεων, Διπλοτύπους Ἀποδείξεις, Tags δι' Ἀνθοπώλας καὶ οἱανδήποτε Τυπογραφικὴν Ἐργασίαν.

ΕΙΜΕΘΑ ΕΙΔΙΚΟΙ ΔΙΑ RESTAURANT MENUS A LA CARTE

Προσφέρομεν τὰ κάτωθι βιβλία εἰς ἐκπεσμένας τιμάς:

Ἡ Γιγαντομαχία τοῦ 1821
Πῶς, ποῦ καὶ πότε ἀκριβῶς ἤρχισε καὶ ἔλαβε χώραν ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1821. Ἡ αἰώνιος ἀσυμφωνία τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἀμφισβητουμένη ἡμερομηνία τῆς ὑψώσεως τοῦ Λαβάρου ὑπὸ τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ, μὲ ἄρθρα διαφόρων εἰδικῶν, κ.τ.λ. Σελ. 240. $2.00

Ὁ Ἄνθρωπος, ἡ Κοινωνία καὶ τὸ Κακὸν
Πλήρες ἐνδιαφέροντος κοινωνικὸν δρᾶμα, διδακτικὸν δι' εὐέξαπτα παιδιὰ καὶ γονεῖς. Νεαρὸς μαθητὴς ἐλθὼν εἰς ἔριδα μὲ τὸν πατέρα του, ἀφήνει σπίτι καὶ σπουδὰς καὶ καταντᾷ συμμορίτης. Εἷς τινα διάρρηξιν πληγώνεται, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, φέρεται εἰς δίκην κ.τ.λ., καὶ ἐν τέλει γίνεται δεκτὸς εἰς τὸ πατρικό του, ἔστω καὶ μετὰ τὸ ἠθικό του κηλίδωμα. Σελ. 176. $1.00

Lecture on Art and El Greco
Θαυμασία περιγραφὴ τῆς καλλιτεχνικῆς σπουδαιότητος τῶν ἔργων τοῦ Κρητὸς ζωγράφου Δομενίκου Θεοτοκοπούλου, ἑνὸς τῶν κορυφαίων, ὅστις εἶχε τὸ σθένος νὰ ἀψηφήσῃ καὶ αὐτὴν τὴν φοβερὰν Ἱερὰν Ἐξέτασιν καὶ ὑπερηφάνως πάντοτε ὑπέγραφε τὰ ἔργα του EL GRECO ('Ο Ἕλλην). Γραμμένο ἀγγλιστί. Κατάλληλον δῶρον δι' Ἀμερικανοὺς φίλους σας. Σελ. 32, χαρτόδετον. 50¢

Ἡ Ὑγιεινὴ τῆς Μητρὸς καὶ τοῦ Βρέφους
Ὑπὸ Κορίννας Κανούτα. Τὸ πιὸ χρήσιμο βιβλίο διὰ τὰς Ἑλληνίδας μητέρας ἐν Ἀμερικῇ καὶ τὸ μόνον εἰς τὸ εἶδός του. Περιλαμβάνει: Τί πρέπει νὰ κάμῃ μιὰ γυναῖκα πρὸ τῆς γέννας καὶ μετὰ τὴν γέννα. Περιποίησις τοῦ νεογεννήτου, κ.τ.λ. $1.00

Ἐπιστολὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
Ἡ Ἀποκάλυψις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἥτις κατῆλθε εἰς τὸν Ἅδην καὶ πῶς εἶδε τοὺς κολασμένους νεκρούς. Προσευχαὶ διὰ τὰ παιδία. Βιβλιάριον ἐκ 32 σελ. 25¢

ΔΙΑ 5 ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΩ ΕΚΠΤΩΣΙΣ 50%

Ζητήσατε τιμὰς διὰ τὸ συμφέρον σας. Τηλεφωνήσατε ἢ γράψατε:

COSMOS GREEK-AMERICAN PRINTING CO.

203-205 WEST 25th ST. WAtkins 4-3785 NEW YORK 1, N. Y.

ATLAS GREEK AMERICAN COMPANY

703 — 8th Avenue Telephone: CIrcle 6-5945 New York 36, N. Y.

Ἱδρυθὲν τὸ 1905

Τὸ ἀρχαιότερον καὶ μεγαλείτερον Ἑλληνικὸν Κατάστημα ἐν Ἀμερικῇ

ΕΠΙ 50 ΣΧΕΔΟΝ ΕΤΗ

Ἐφοδιάζομεν Κοινότητας, Σχολεῖα, Σωματεῖα καὶ Οἰκογενείας μὲ τὰ ἀπαιτούμενα ἐκλεκτὰ εἴδη.

Μανουάλια
Ἐξαπτέρυγα
Ἐπίχρυσα Εὐαγγέλια
Σταυροὶ Ἁγιασμοῦ
Σταυροὶ Εὐλογίας
Κανδῆλαι
Λυχνίαι, Πολυκάνδηλα
Θυμιατήρια
Ἀρτοφόρια
Δισκοπότηρα
Ραντιστήρια

Πυρσοὶ Περιφορᾶς
Καλύμματα
Ἱερὰ Ἄμφια
Λόγχαι, Λαβίδες
Δισκάρια, Ἀστερίσκοι
Μυροδοχεῖα
Εἰκόνες
Ἐπιτάφιοι
Στέφανα, Στεφανοθῆκαι
Π έ π λ α
Χρειώδη Βαπτίσεως

Μαρτυριάτικα
Μπομπονιέραι
Τελεβίζιονς
Ραδιόφωνα
Φωνόγραφα
Δίσκοι Φωνογράφου
Γραφομηχαναὶ
Πέννα
Σημαῖαι, Λάβαρα
Κομβία
κ.τ.λ., κ.τ.λ., κ.τ.λ.

Ἰδιαιτέρως συνιστῶμεν τὸ πλούσιον Βιβλιοπωλεῖόν μας ὅπου οἱ ἀξιότιμοι πελᾶταί μας θὰ εὕρουν ὅλα τὰ ἐκκλησιαστικά, διδακτικὰ καὶ φιλολογικὰ βιβλία παντὸς εἴδους, περιοδικά, ἐφημερίδας, κ.τ.λ.

Ποιότης ἀρίστη. — Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. — Πρόθυμος καὶ εἰλικρινὴς ἐξυπηρέτησις πάντοτε.

Γράψατε καὶ ζητήσατε τὸν Τιμοκατάλογον καὶ τὰς τιμάς μας.

Διευθυντής: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΔΑΓΛΙΔΗΣ